

ANT

6.
CİLT

Orman
Ve Fındık
Vurgunu,
Kredi
Soygunu!

Haftalık Dergi • 1 Temmuz 1969 • Sayı 131 • 125 kuruş

KAN VE ZULÜM KOALİSYONU

HAFTANIN NOTLARI

DISK direnecek

■ DISK Yönetim Kurulu, Genel Başkan Kemal Türkler'in başkanlığında bir toplantı yaparak asgari işçi ücretleriyle ilgili kararı görüşmüştür. Toplantıdan sonra yayınlanan bildiride, işçi asgari ücretlerini altı bölgede kısmen artıran karara karşı işverenlerin yeni tertiplere giriştikleri belirtilmekte, ücretler temmuzdan itibaren artırılmazsa, «DISK» in bütün işçileri işyerlerinde fiili direnmeye çağıracağı ifade edilmektedir. Bildiri, «İşçi hareketleri Türk İş ile AP iktidarının planladığı oyna göre değil, devrimcilerin anayasa doğrultusunda gerçekleştirmek istedikleri emekten yana reformlar ve evlemlerle kendi sınıfsal yolumu izleyecek ve elbet zafer kazanacaktır.» ömlesiyle sona ermektedir. Öte yandan Kocaeli'deki DISK üyesi sendikalar bir toplantı yaparak Türk İş'i şiddetle suçlamışlar, toplantıdan sonra yayınladıkları bildiride, «Her dönemde iktidarda bulunanların dümensuyuna giren, Türkiye'de asgari günlük ücret 20 liranın altında olursa genel grev ve gideriz diyerek 15 liraya imza koyanların ne kadar gülünce durumda olduklarını görmekteyiz» demislerdir. Sendikalar, işçi emeklilikleriyle ilgili kanunun çıkartılması ve 1.1.1969'dan itibaren uygulanması için bütün siyasal partileri göreve çağırılmışlardır.

Nezarete alındılar

■ Eskişehir'de Türk İş tarafından düzenlenen mitingte «huzur bozucu ve kışkırtıcı beyanname dağıttıkları» iddiasıyla beş TİP'li genç nezarete alınmışlardır. İşçi emekliliği kanunu ile ilgili miting sırasında polisler nezarete aldığı gençler, Fikir Kulübü Başkanı Gündüz Mutluay ile Erol Pektaş, Vedat Boranoğlu, Bayram Yılmaz ve Ömer Özkan'dır.

«Fruko» enflasyonu

■ İşçileri Bakanı Sükan, anayasa gereğinde istifa etmeden önce İstanbul'da gideriyak bazı incelemeler yapmış ve halkın «fruko» dediği toplum polisi sayısının İstanbul'da 1700'den 3000'e çıkartılacağını müjdelemiştir. Sükan, son olaylar sırasında üniversite öğrencilerine vahşice zulmeden toplum polisinden memnun olduğunu ve üniversitede herhangi bir olay çıktığında önce askerin değil, polisin müdahale edeceğini söyleyerek öteden beri sürdüre geldiği terörün devam ettirileceğini ima etmiştir.

Soförlerin boykotu

■ Kamyon şoförleri, taşıma ücretlerinin düşüklüğünü protesto amacıyla Tuzla Köprüsü başındaki kantarda, kamyonlarını yol üstüne bırakarak yolu kesmişlerdir. Saatlerce tıkanan yol, askeri trafik ekiplerinin müdahalesiyle açılmıştır. Şoförler, piyasada geçerli nakliyat ücretleri kile başına 15-16 kuruş olduğu halde, nakliyat şirketlerinin kamyonlara 5-6 kuruştan yük vererek kendilerini sömürdüklerini söylemektedirler.

Odalarda kaynaşma

■ Hükümetin erteleme kararına rağmen Odalar Birliği seçimlerinin yapılması ve Müslüman Kardeşler'in Mason Biraderler'i mağlup ederek yönetimi ele geçirmesi, gerek odalar birliği bünyesinde, gerekse kabine içinde biraderler - kardeşler mücadelesini şiddetlendirmiştir. Ticaret Bakanlığı'nın Birliğin emrindeki «muhtelif» adı ile tanınlanan 20 milyon dolarlık kotadan sonra 500 bin dolarlık «acil ihtiyaçlar» kotasını da misilleme olarak kaldırması üzerine, Birlik yetkilileri Danıştay'da iptal davası açmışlar ve hükümetçe Birlik emrine verilen kotanın bakanlıkça kaldırılmayacağını söylemişlerdir. Ticaret Bakanı Ahmet Türkler'in emriyle Birlik merkezinin işlemlerine de bakanlıkça elkonulmuştur. AP Genel Yönetim Kurulu'nda kendisine bu konu hakkında yöneltilen sorular karşısında hayli terleyen Demirel, «Odalar Birliği'nin komandolar tarafından işgaline çok üzülüyordum, olayın Danıştay'a intikal ettiğini, Danıştay'ın kararına göre meselenin halledileceğini» söylemiştir.

İşçiler elkoydular

■ Çorum'a bağlı Alpogut Linyit İşletmesi'nde çalışan 800 madden işçisi işletmeye elkoymuşlardır. İki aydan beri ücretlerini alamayan işçiler, işletmenin eski taahhütlerini nazara almayarak kömür satışlarını peşin para ile yapmaya ve satış bedellerini ücretlerine mahsuben bölüşmeye başlamışlardır. İlgililer bir süreden beri devam eden bu durumdan haberdar oldukları halde, işçilerin haklı direnişi karşısında müdahale edememektedirler.

Troçki de toplatıldı

■ Ser Yayınları tarafından yayınlanan Ekim Dersleri adlı kitap Ankara 4. Sulh Ceza Hakimliği kararıyla toplatılmıştır. Troçki'nin bu eserini Türkçeye çeviren Bekir Harputlu işle de tutuklama kararı verilmiş, Harputlu emniyete giderek teslim olmuştur.

Demirel'e açık mektup

■ 783 bin Türk memur ve hizmetlisini temsilen Türkiye Kamu Personeli Sendikaları Konfederasyonu (Türk Personel) Genel Sekreteri Sakıp Hıgerimez, Başbakan Demirel'e bir açık mektup yazarak kendisini Türk Uslu'na şikayet etmiştir. Açık mektupta, «Reformist Personel Kanunu ile ilgili olarak Türk ulusunun manevi şahsiyeti önünde memur ve hizmetlilere uzattığınız, «Sözüm senettir» cümlesinde ifadesini bulan karşılıksız çek, geçersiz ellerde kaldı. «Bizim millete vereceğimiz bir hesap yoktur» şeklinde ifadelendirdiğiniz bir cümle ile, yakınları ile 3 milyon kişiyi bulan 783 bin Türk memur ve hizmetlisini millet dışında kabul ettiğinizi ilan ettiniz. Türk ulusunun sinnesinden çıkmış, Türk ulusunun hizmetinde bulunan bir kitleyi bir zamanlar DSİ Genel Müdürü olarak Türk ulusuna hizmet eden bir memur olduğunuzu unuttuğunuz gibi unuttunuz. En yakın mesai arkadaşlarımız da, «Personel Kanunu gibi işler için meclisler olağanüstü toplantıya davet edilemez» diyebiliyorlar. Bu nedenlerle, her an yüce meclisi toplantıya çağırabilme kudretinde bulunan zatinalinizi Türk Uslu'na şikayet ediyoruz» denilmektedir.

Misyonerlik Oyunu

■ Ülkemizde halka dönük bir sinemanın yaratılması için çalışan ve «Genç Sinema» adlı altında birleşen devrimci gençler, bu yıl üçüncü defa düzenlenen «Hisar Kısa Film Yarışması»nın artık çığırından çıktığını, bu nedenle yarışmaya katılmayacaklarını açıklamışlardır. Genç sinemacılar yarışmaya yabancı sermayenin ödül koyduğunu ve bunun burjuva aydınlar için yapıldığını, halktan uzak durduğunu belirterek, «Emperyalizm Robert Kolej kolonisinde misyonerlik oynuyor demektir. Bu oyuna alet olmamak için yarışmaya katılmıyoruz» demişlerdir.

Bahşişler!

Yılın yarısından fazlasını dış gezilerde geçiren Dışişleri Bakanı Çağlayan'ın her yerde devlet kesesinden ödediği bahşişlere ait «verile emirleri» Sayıştay tarafından onaylanmamıştır. Bu çegit bahşişlerin devlet bütçesinden ödenmesini öngören mevzuat olmamakla birlikte şimdiye kadar «tefsir kararı» alınarak ödenmediği, ancak Çağlayan'ın her çıkışta ödediği bahşişlerin muazzam meblağlara ulaşması karşısında Sayıştay'ın bu kararı verdiği anlaşılmıştır. Gerçekten de, devlet bütçesinden sadece Cumhurbaşkanı ve Başbakan'ın gezileri için «bahşiş faslı» ayrılmaktadır.

Seçime gölge düştü

■ TİP Merkez Yürütme Kurulu, Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'ın başkanlığında yaptığı toplantıdan sonra bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride, son zamanlarda iktidarın himaye ve teşvikle artan zorbalık ve terör hareketlerine değinilerek şöyle denilmektedir: «Bu ortam içinde büyük seçimlerin üzerine simliden gölge düştüğü ve seçim emniyetinin tamamen ortadan kaldırıldığı muhakkaktır. AP iktidarı tek başına hükümet kurma ümidini yitirdiği ölçüde, seçimlerin güven içinde cereyanını önlemek ve bir bakıma da Türkiye'de perde arkasından oyun oynama hazırlıkları içinde bulunan çevreler imkan hazırlama gayreti içindedir. Yunan basınında da, Türkiye'de solcuların demokrasiyi tehlikeye düşürdüğüne işaret edildikten sonra Amerikalıların Türkiye'de de Yunanistan biçimi otoriter bir idarenin kurulmasını arzu etmeye hakları bulunduğu ifade edilmektedir.» TİP, ayrıca, işçi emekliliği, toprak reformu, üniversite reformu tasarılarıyla, genel af kanunu teklifinin kabulü ve yeni ikil anlaşmaların görüşülmesi için meclislerin olağanüstü toplantıya çağırılmasını Cumhurbaşkanı'ndan istemiştir.

Hatko mahkum oldu

■ Ünlü Yunan yazarı Kazancak'ın bir eserini Türkçeye çeviren mütercim Nevzat Hatko, 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapılan duruşması sonunda bir yıl hapis mahkum edilmiştir. Kazancak'ın «Ya Hürriyet Ya Ölümler» isimli bu kitabında Türkçeye hakaret edildiği heri sürmektedir.

Başkapitliste duyuru!

Geçenlerde İstanbul'da yapılan kapitalistler kongresinde başkapitalist Watson, sosyalist sistemin iflasa gittiğini ve istikbalin liberalizme ait olduğunu söylemişti. Kendisine en susturucu cevabı, komünistlerden çok Amerikan dümensuyundaki ülkelerin ağır bastığı Birleşmiş Milletler Teşkilatı vermektedir. Geçen hafta gazetelerde yayınlanan haberlere göre, Birleşmiş Milletler'in 796 sayfalık istatistiklerinde, «1958-1967 döneminde sosyalist ülkelerin iktisadi kalkınmasının kapitalist ülkelerinden birbuçuk defa hızlı olduğu» bildirilmektedir. Kâstah Amerikalıya duyurulur!

Sessiz Yürüyüş

İlçeyi ikiye bölerek geçen Hazar yüksek gerilim hattından enerji alacaklarını uman, fakat sonunda aldatıldıklarını anlayan Ergani'li «Boğaza köprü, bize törpü», «Hatiya zerafet, doğuya sefalet», «Hatiya sıkılık, doğuya karablık» gibi yüzlerce devizle önceki hafta bir sessiz protesto yürüyüşü yapmışlardır. Yürüyüş sonunda ilçe elektrikliğini yazılı bir gaz lambası, hükümet kapısının konasına bırakıp gençler tarafından başında niyet tutulmuştur.

Peru'da devletleştirme

■ Peru'da baştaki devrimci hükümetin Amerikan emperyalizmine karşı savaşı devam etmektedir. Peru Hükümeti, son kararıyla özel şahıslara ait bütün toprakları devletleştirilmiş ve bunları topraksız köylüler arasında dağıtacağını açıklamıştır. Cumhurbaşkanı Juan Velasco Alvarado'nun, toprak reformuna derhal başlanacağını, gerek yerli ve gerekse yabancılarla ait topraklara elkonulacağını söylemesi, Peru'da milyonlarca dolar değerinde arazi edinmiş Amerikalıların telaşı düşürmüştür. Peru'da gaspettiği topraklara elkonulacaklar arasında, Başkan Nixon'un uzmanlar komandası başkanı New York Valisi Nelson Rockefeller de vardır. Bilindiği gibi Rockefeller Latin Amerika'da Birleşik Amerika'nın çıkarlarını garanti altına almak üzere bir geziye çıkmak istemiş, fakat bu gezi bütün Latin ülkelerinde büyük tepki ve protestolarla karşılanmıştır. Öte yandan, yine Peru'da, başkent Lima'nın 600 kilometre güneyinde ki Huanta şehri, onbinlerce köylü tarafından işgal edilmiştir. Tutuklu bulunan köylü liderlerinden Manuel Calcaevanti'ye karşılık köylüler vali ile muavinini rehine olarak almışlar, liderleri serbest bırakılmadığı takdirde bu iki şahsı idam edeceklerini açıklamışlardır. Köylülerin işgal hareketi sırasında polisler meydana gelen muharebede 12 kişi ölmüş, 50 kişi de yaralanmıştır.

Almanya'da direniş

■ 9 devrimci Türk gençinin öğrenciliklerini kaldırılması ve burslarının kesilmesi üzerine protesto hareketlerine devam eden toplumcu Türkler, bu defa da Berlin'den Bonn'a kadar bir protesto yürüyüşü yapmaya karar vermişlerdir. Alman basınında da Türk gençlerine millî eğitim bakanlığınca yapılan baskı büyük tepki yaratmış ve Alman gazeteleri 9 Türk için iltica hakkı tanınmasını istemişlerdir.

3 milyar açık

■ Devlet gelirleri ile ihracatımızın istenilen seviyeye ulaşmaması, döviz rezervlerinin gittikçe azalması, ekonomimizi oldukça güç duruma sokmuştur. Merkez Bankası, hazinenin net açığının bu yılın ilk ayında 495 milyon artarak 3 milyar 871 milyon liraya yükseldiğini açıklamıştır. Bu durum, Türkiye'nin tam bir enflasyona ve krize sürüklenildiğini göstermektedir.

Yabancı sermaye!

■ Uluslararası Ticaret Odası Kongresi'ne sunulmuş olan bir raporda 1951'den 1968'e kadar 41.5 milyon doları nakdi olmak üzere Türkiye'ye 94 milyon dolarlık yabancı sermaye yatırımı yapıldığı açıklanmıştır. 41.5 milyon dolarlık nakdi sermayenin yüzde 85'i, yani 35 milyon dolar kâr transferi ile Türkiye'den çıkmıştır. Böylece Türkiye'nin yabancı yatırımlardan kazancı «sıfıra sıfır» olmaktadır.

Sosyalizme kaydı

■ Sudan'dan sonra Güney Yemen'de de sosyalizme geçilmiştir. İktidardaki Güney Yemen Ulusal Kurtuluş Cephesi, cumhurbaşkanı Kâhtan Eş Şaabî'yi görevinden alarak yerine beş kişilik bir başkanlık konseyi kurmuş ve konsey ülkeyi «sosyalizme yönelteceğini» ve sosyalist ülkelerle daha sıkı ilişkiler kuracağını açıklamıştır.

NATO'nun lağımları

■ Akhisar'da NATO Hava Alanı Foseptik çukurunu temizlemekte olan dört erden biri zehirlenip ölmüş, diğer üçü de koma halinde hastaneye kaldırılmıştır. Emperyalizmin propagandasında, NATO'nun Türkiye'yi koruyacağı iddia edilmektedir. Oysa asıl korunacak olan Amerikan korporasyonlarının çıkarlarıdır, ateş hattında bulunan Türkiye ise NATO için bir ucuz asker deposudur ve Türk erleri Türkiye'deki Amerikalıların en adi işlerinde kullanılmaktadır. Türk erlerine kendi vatanında Amerikan askerlerinin pisliği temizlenmektedir.

Türk İş fiyaskosu

■ Büyük bir cakayla işçiyi sokağa dökmeceğini ilan eden Türk İş Genel Sekreteri, yönetimin kurulunun son toplantısından sonra diğer işbirlikçi sendikaların baskısıyla tersyüz ederek işçiyi sokağa dökmeekten vazgeçmiş ve politikacılarla pazarlığa oturacağını açıklamıştır.

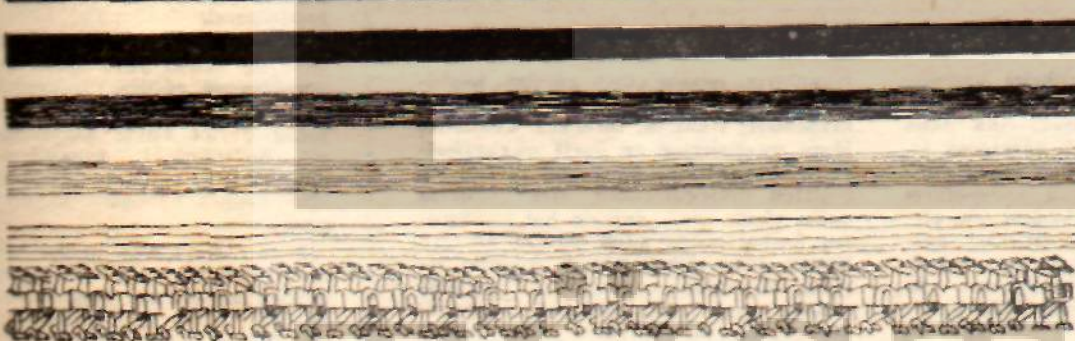
Terörün Hedefi!

SÖZÜM, sabahın akşamı dek «anayasa» koymasını dillerinden düşürmeyen, «dediğim dedikler» zihniyetiyle sayısız devrimcinin partiden kopmasına, hiç değilse pasif kalmasına sebep olan TIP yöneticilerine, bu yöneticilerin sorumluluklarına düne kadar ortak oldukları halde 12'ye çeyrek kala çarkedip bir bardak suda fırtına kopartanlara, ve sosyalist bir çekirdek meydana getirmeden, onun ağırlığını kabul ettirmeden devrimci nitelikleri çok şüpheli unsurlarla «geniş cephe» kurmak hevesine kapılanlara... Bugün Türkiye'de AP ve CHP'nin başını çektikleri bir «zulüm ve kan koalisyonu»nun terör kasırgası esmektedir. Sosyalist örgütün devrimci militanlarına en ağır baskılar yapılmakta, il başkanları dahi polislin tedhis metodlarıyla karşı karşıya bırakılmaktadır. Bir yolda üç şehit, yüzlerce yaralı veren devrimci gençler grup grup avlanarak polislin işkence hücrelerine, mahkemelere sürüklenmekte, yüzlerce zindan köşelerinde inletilmektedir. Patronun ve ağanın zulmüne karşı direnen işçiler ve köylüler, polislin tekmesi, jandarmaların dıpeği altında ezilmektedir. Devrimci yazar ve düşünürler aleyhine düzinelerle dosya açılmakta, tutuklamalar, mahkumiyetler, hapisler birbirini kovalamaktadır. Devrimci örgütler binbir provokasyonla birer birer mahkemeye sevkedilmekte, kapatılmakta, üyeleri «tehlikeli canlar» gibi teshir edilmektedir. Ölüm, zulüm, provokasyon, tehdit, baskı, şantaj Türkiye'de kol gezmektedir artık!

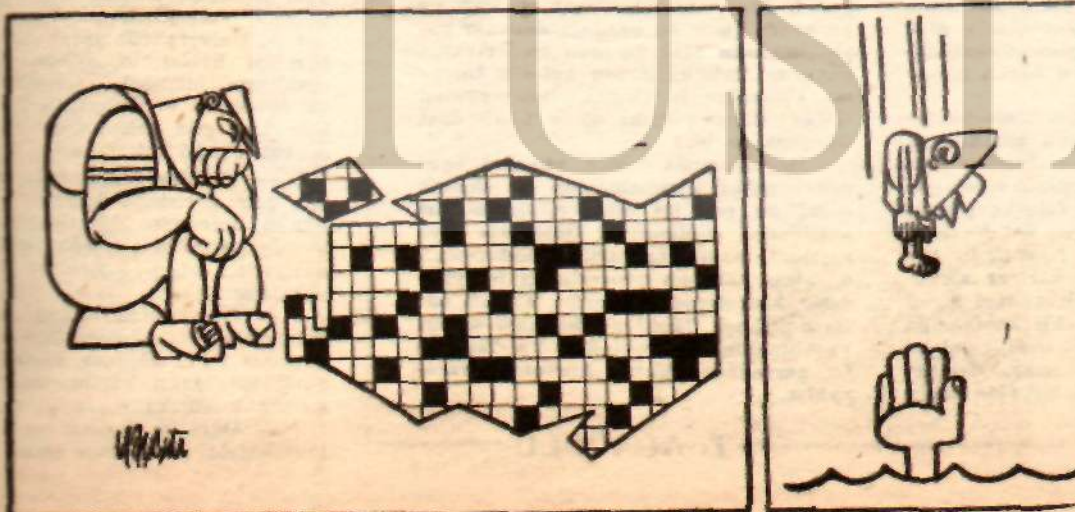
VE bütün bunlar, su, tek kelimesinin, terk virgölünün değiştirilmesine dahi karşı çıktığımız «anayasa»nın gölgesinde olmaktadır. TIP'in gelmiş geçmiş tüm yöneticileri, sadece böyle bir anayasanın varlığının sosyalist ve anti - emperyalist hareketi başarıya götüreceğini sanmak yanılgısı içinde devrimci bir eylemin gerektirdiği örgütlenmeyi, eğitimi ve bütünleşmeyi ihmal etmişler, sadece kişisel görüşlerinin ve kaptislerinin doğrultusunda hareket ederek partinin bütün sosyalist güçleri bünyesinde toplaması, gerçekten devrimci bir örgüt niteliği kazanması imkanlarını ortadan kaldırmışlardır. Ne yazık ki, bunca acı tecrübeler ve büyük kongrenin iradesine rağmen demokratik merkezileşiciliğin uygulanmamasından, ihrag edilmiş üyelerin tekrar partiye alınmasından, devrimci eğitimin ve derinlemesine örgütlenmeden kaçınılmaktadır. Devrimci gençliğin desteğini kazanmak için hiçbir gayret gösterilmemekte, aksine zaman zaman devrimci gençliği suçlamak gibi tersliklere bile düşülmektedir. Büyük çoğunluğu, yöneticilerin itici tutumu yüzünden partiden kopmuş sosyalistlere gelince, onlar da psikolojik ve kişisel nedenlerle hatalı bir stratejiye saplanarak «geniş cephe» kurmak hayali içinde devrimciliği tartışma götürür unsurlarla güçbirliği yapmak hevesine kapılmışlar, faşistlikleri müsellem kişileri dahi bağırarak basarken, CHP'ye toz kondurmazken, TIP'li sosyalistleri yüzde yüz karşılarına almışlar, böylece sosyalist potansiyeli bölme fiiline onlar da katılmışlardır.

ISTER sabah akşam «anayasa»dan başka söz edilmesin, ister «millî demokratik devrim» sloganıyla geniş cephecilik yapılsın, işte katı gerçek: Bugün anayasa hiçbir kelimesi, hiçbir virgölü değiştirilmeden yürürlükte durduğu, geniş cephenin tabii mütefakki sayılan unsurlar hâlâ «ortanın solu»ndan dem vurduğu halde, «zulüm ve kan koalisyonu», tüm sosyalistleri, TIP'li olsun olmasın, karşısına almış, en dehşet verici metod ve silahlarla saldırmaktadır. Bugün hapishane köğuşlerinde TIP'li gençlerle, «geniş cepheci» gençler omuz omuza, diz dize çile dokurmaktadır. Bu terör seçin günü yaklaşıp daha da şiddetlenecektir. Çünkü Amerikan emperyalizminin iradesi, komprador burjuvazi - toprak ağası - Amerikalı bürokrat üçlüsünün ekonomik iktidarını politik alanda da AP-CHP koalisyonu şeklinde gerçekleştirmek ve «aşırı sol» diye isimlendirdiği grupları tasfiye etmektir. Amerika'nın ve yerli işbirlikçilerinin gözünde «aşırı sol», içimizdeki çatışmalar ne olursa olsun, TIP'in geçen seçimde aldığı yüzde 3 oranındaki oyda gücünün ifadesini bulmaktadır. Bu oranın önümüzdeki seçimde artırılmaması, seçimden sonra «aşırı sol»un kökten tasfiyesi için «zulüm ve kan koalisyonu»na daha büyük cesaret verecektir. Bu gerçek karşısında gerek TIP yöneticilerine, gerekse «geniş cepheci» sosyalistlere büyük sorumluluk düşmektedir. Son günlerin acı tecrübelerinden ders alarak kurtuluş için ve bölücü davranışlardan kurtulmak, seçimlere bir bütün halinde gitmek. Bugün sosyalist ve anti - emperyalist harekete katılan büyük kitleler bunu beklemektedir. Bu konu üzerinde ileride tekrar duracağız.

• GÖZ GÖRE • YALÇIN ÇETİN •

* - GÜNEŞ UFUKTAN ŞİMDİ DOĞAR... YÜRÜYELİM ARKADAŞLAR... »

Gençliğe Karşı Kan ve Zulüm Koalisyonu !

İNÖNÜ - DEMİREL - SÜKAN
— Her şey filipin demokrasisi için —

CUMHURBAŞKANI
SUNAY

— Bu zulme ne diyor? —

ÜNÜMÜZDEKİ seçimlerden sonra kurulmuş mutasavver iktidar koalisyonuna gerçekleştirebilmek için, Amerikan emperyalizminin de tevik ve desteğiyle Türkiye'de bugünden devrimci güçlere karşı bir «Zulüm ve Kan Koalisyonu» kurulmuştur. Koalisyonun kanatları, gündiki iktidar partisi AP ve müstakbel siyasi koalisyonun adayı CHP'dir.

Zulüm ve Kan Koalisyonu, seçim sathumailinde kendisine boy hedefi olarak, devrimci üniversite gençliğini seçmiştir. Son işgal ve boykot olaylarından bu yana, cumhuriyet tarihinde eş görülmemiş bir «öğrenci avı» başlamış, Sükan'ın bütün polisleri devrimci gençleri yakalamak üzere seferber edilmiştir.

Gerek AP'nin, gerekse CHP'nin amacı, seçim döneminde Türkiye'nin temel sorunlarını dile getiren ve bozuk düzenin savunucularına karşı, savaş açan devrimci gençliğin sesini boğmak, sosyalist partinin genç militanlarını sindirmek ve seçim kampanyasını Amerika'nın istediği filipin demokrasisi'nin «sağırklar diyaloğu» halinde sürdürüp büyük halk kitlelerini bir kez daha oyuna getirmek, komprador burjuvazi - toprak ağası - Amerikancı bürokrat koalisyonunun siyasi iktidarını bir dönem daha Türkiye halkının başına tebelles etmek.

ANTİM aylarca önce açıkladığı bu Amerikancı koalisyon planı, bazı devrimci çevrelerin gaflet uykusundan uyanmakta çok geç kalmaları yüzünden bugüne kadar adım adım başarıyla uygulanmış ve nihayet en vurucu safhasına girmiştir.

Adalet Partisi'nin iktidara geçtiği günden beri gençlik ey-

lemlerinin karşısında olduğu, en küçük direniş hareketlerini komandoları kışkırtarak, toplum polisini seferber ederek, savcılar hareketine geçirerek ezmeğe çalıştığı bilinmektedir.

Devrimci çevreleri kendi safına çekebilmek için CHP bir süre iktidarın bu zulüm ve kan operasyonuna zaman zaman karşı çıkmışsa da, son haftalarda onun da maskesi düşmüş, gerçek çehresi meydana çıkmıştır. CHP yönetimi kurulunun devrimci gençleri «yıkıcılık, marksist - leninistlik, bozgunculukla suçlayan» bildirilerinden sonra devrimci öğrenciler, AP ile CHP'nin «zulüm ve kan koalisyonu» karşısında bulunduklarını anlamışlardır.

Son haftaların gelişmelerinde en ilgi çekici noktalardan biri de, CHP'nin devrimcilerden yana göründüğü günlerde oldukça nötr davranan bürokrasinin de birdenbire gençliğin karşısına geçmesi olmuştur.

CHP'nin suçlamalarına ilk ayak uyduran üniversitenin işbirlikçi yöneticileri olmuş, üniversiteye polis sokturarak gençlerle emniyet kuvvetlerini karşı karşıya getirmiş, sonra da bildiriler yayınlarak devrimci gençleri «marksist - leninist bozguncular, yıkıcılar» olmakla suçlamışlardır.

Polisler bir yandan öğrenci avını sürdürürken, savcılar da hummalı bir faaliyet içinde dosya üstüne dosya açmağa, en önemlisi bazı yargıçlar da arka arkaya tevkif müzekkeresi kesmeğe başlamışlardır. Hafta sonunda gazetelerde yer alan haberlere göre, tutuklanan yada haklarında tevkif müzekkeresi kesilip aranan öğrencilerin sayısı 100'ü aşmıştır.

Ve yine CHP'nin geriye çark-

edigidinden sonra, silahlı kuvvetlerin bazı kademelerinde de devrimci gençliğe karşı cephe alındığı, «ordu - gençlik eyle» sloganlarının sokakları çınlatmasından birkaç gün sonra devrimci eyleme katılan askeri üniversite öğrencilerinin askeri mahkemelere sevk edildiği, hatı askeri makamlarla tutuklandığı gözden kaçmamıştır.

Bu arada bir başka darbe de, bir yıldan beri faaliyette bulunan Demokratik Devrim Derneği'ne vurulmuştur. Bir çok sosyalist ve devrimciyi bünyesinde bulunduran Demokratik Devrim Derneği, sorumluları hakkında açılan kamu davası sonuçlanıncaya kadar İstanbul 5. Sulh Ceza Mahkemesi kararıyla faaliyetten men edilmiştir. Karar, polisler verdiği birtakım raporlar üzerine, «Dernek sorumlularının derneğin gayesi dışına çıkmaları ve bazı gizli faaliyetlerde bulunmaları» gerekçesi ile sürülerek alınmıştır. Karar üzerine derneğin merkezi siyasi polis tarafından aranmış, malları muhafaza altına alınarak mühürlenmiştir.

Haklarında dava açılan dernek genel başkanı Dr. Kemal İşler, İstanbul Şubesi Başkanı Sıtkı Eser ve diğer yöneticiler bu karara bir üst mahkeme nezdinde itiraz edeceklerdir.

Bu gelişmelerden iktidarın başı da o kadar memnundur ki, geçen hafta içerisinde gazetecilere verdiği demeçte, a-

daletin bu tutumundan takdirle söz etmekten kendini alamamıştır. Süleyman Bey demektedir ki:

«Bu hareketler diğer ülkelerde de aynı unsurlar tarafından istismar edilmekte, meşru düzeni yıkmak isteyenlerin damgasını yemektedir. Ancak halkı bundan tedirgin olmağa başlamış, tehlikeyi görmüş, bu suretle kaza organları suçluların takibinde daha süratli ve tifiz davranmağa başlamıştır. Hükümet olarak tam bağımsız kaza organları üzerinde hiçbir etkimiz yada talebimiz olamaz. Kaza organları, emniyet kuvvetleri ve ordu, demokratik rejime güvendiğince ve destekledikçe, bu hareketlerin rejimi tahrip etmesi imkansızdır. Adalet, ordu ve diğer demokratik kuruluşlar rejime güvenmekte, rejim düşmanlarını teşhiste gittikçe daha uyanık hale gelmektedirler.»

Süleyman Bey durumu çok doğru teşhis etmiştir. Bürokrasinin CHP'nin gözlerinin içine takan kanadı, zulüm ve kan koalisyonun dümen suyunda «rejimi korumak» bahanesiyle devrimci gençliğin, her türlü devrimci eylem ve yayınların karşısına dikilmiştir. «Rejimi korumak» gerekçesi altında bugün savunulan Amerika'nın istediği «filipin demokrasisi»dir.

Devrimci gençlik, bu «kan ve zulüm koalisyonu»nun terör kampanyası karşısında, geçen

KÂBUS

Çok muhterem ve sayın General İsmet Paşa İnönü hazretleri, çok anlamlı bir seçim telaşı içerisinde, geçende, e... zorbalık içinde yaşamaya Türkiye'nin ne halinde, ne geçmişinde müstahak olacağı bir günahı olmuştur,» buyurdular.

Doğrudur, olmuştur. Bir başka adı da «burjuva diktatörlüğü» bile olmayan bugünkü zorba düzen içinde yaşamaya Türkiye'nin ne halinde, ne geçmişinde müstahak olacağı bir günahı olmuştur ya, Paşa Generalin ve dostlarının da, sittin yıl başından eksik olmadıkları Türkiye'yi zorbalıktan kurtarma yolunda şuncaak sevaba şindiklerini duyan varsa beri gelsin!

Türkiye'de nicedir korudukları, şimdi de «düzeltmeye uğraştıkları düzenin geçmişinden başlanmaya bir kere! Başlandı mı, Türkiye'nin ve Türkîyellilerin değil ama, taa ne günden bu güne Türkîyeyi, ve Türkîyelleri bu çalşe getirenlerin, başta sayın Paşa General olmak üzere, işledikleri günahlar sayılmakla tükenmez. Tarih - ki isimleri ve fiilleri okul kitaplarına yazdıkları yazdırırmış hazretlerin cemazülevvelerini bilmektedir, geçmişte işlenen günahların acısı çıktığı gün böyle çın-gar koparmaya kalkınların aslında neye, niçin müstahak olduklarını, Şişli ve Karşıyaka kompradorlarıyla Çukurova

ağaları ve onların işbirlikçisi kaleme-fendileri hayrına nicedir beyin yıkanagelen Cumhuriyet kışaklarına daha yeni öğretiyor. Daha çok öğretecek ki, o zaman, kendi günahlarını laf arasında Türkiye'ye yamamaya çalşanların ipliğinin nasıl pazara çıktığını hep birlikte daha iyi göreceğiz. Türkiye gerçekten müstahak olmadığı ve sırtına zorla ve zorbalıkla yıkılmış bunca gü-mahın yükünden kurtulmak için kıpırdanmaya başlamışken, ve de Türkiye gençliği Türkiye'nin işçisine, köylüsüne bu yönde elinden geldigince yol açmaya uğraşıp dururken, onun karşısına çıkıp dayılık etmek, «Zorbalar!» diye yaygara koparmak, geçmiş zorbalıkların üstüne tüy dikmekten başka birşey değildir.

Bugün «zorbalık» diye nitelendir-dikleri, her türden gençlik hareketleri, köylünün hakkından ve rızından gas-bedilmiş toprağı işgali, işçinin emek gü-cüne, hayatına malolan fabrikayı işga-li, öğrencinin demokrasi ve devrimci uyanış için, ve de kene tıynetli üç bu-çuk sosyete prof'unun kariyer sömü-rüsünü protesto için üniversiteyi işgali değil midir? Öyleyse vakti zamanında Yunan mübadil topraklarını işgal edenlerin, Ankara'nın ovasına, Keçiöğ-ren'in sırtına, yurdun sahillere sahip

çıkanların, işçinin emek gücünü, köylü-nün ürününü aparınların, bankalara, madenlere, ithalata, ihracata, kredilere, idare meclislerine ve parti merkezleri-ne el koyanların, yani her türden ve çeşitten mütegalibenin «surf «çurtta sulha olsun için!» önünde kol kavuşturu halka kaş ve silah çatmak ne idi? Bunun karşılığında alınan lezzetle iş-çinin, köylünün, zanaatkarın nafaka-sından vergi kesip ensesinde boza pi-şirmek, bir de «devrim» yapıp, topra-ğın karasabanla süreduran yarıcı mil-lelini Adalarda Modalarda «çağdaş uy-garlık düzeyi»ne çıkartmak ne idi? Ve bu arada (hele bu arada!) dünyayı ka-sıp kavuran eski düşman emperyalist gavuru, Abdülhamit'ten kalınca Duyu-nu Umumiye borçlarını ödeyerekten -tabii «cihanda sulha olsun için!»- dost edinmek ne idi?

Boyunlarında bunca günahla «ge-celeri rahat uyumamasını» ne demek olduğunu çok iyi bilenler, İkinci birî kendilerini «Geliyorlar! Geldiler!» diye sayıklata sayıklata yarım uyuklarından ugratan kabusun pençesinden ne yap-salar kurtulamayacaklardır. Çünkü on-ların kabusu Türkiye halkının somut ya-santısının «gerçeğidir». Ve Türkiye bu gerçekten giderek kurtuluşa vara-caktır.

T. AĞAOĞLU

ÖĞRENCİ AVINA ÇIKAN TOPLUM POLİSLERİ
— Zulüm koalisyonunun vurucu kuvvetleri —

üniversitelerimizde, söz ve oy sahibi olacak şekilde, öğrencilerin yönetime katılması,

8 — Casus oldukları A. B. D. Parlamentosu'nda bile tescil edilen barış gönüllülerinin kovularak, fakültelerimizde sosyal yapı araştırmaları yapan «Halkla İlişkiler» enstitülerinin kurulması,

9 — Üniversitelerin üretime yönelmesi ve halkın sorunlarına çözüm yolu getirecek sosyal ve ekonomik araştırmalara önem verilmesi,

10 — Öğrencilerin beslenme, barınma, dinlenme, araştırma yapma kitap ders notu vs. sorunlarının öncelikli ve ciddiyle ele alınıp çözülmesi,

11 — Sosyal ve politik sahada önemli bir rolü olan «Birlikçilik Müessesesine» bilim anlayışından yoksun ve tüccar zihniyetli öğretim üyelerinin seçiminin üniversitece önlenmesi,

12 — Üniversite özerklikliğini iğrenç menfaatlerine peşkeş çeken, bunu sürdürmek için iktidarın ve onun polisiyle işbirliği yaparak öğrencilerine Rektörlük Binası'nda işkence yaptırarak, öğrencilerini CIA ajanı Commer'in ağzıyla «Marksist»

Leninist» olarak gösteren, Rektör ve Senato artık görev yapamazlar. Bunların en kısa zamanda öğretim üyeliğini terkedip, derhal üniversite dışındaki ticarethanelerine dönmeleri.

B) TÜRKİYE'NİN EKONOMİK VE SİYASAL BAĞIMSIZLIĞINA İLİŞKİN KARARLAR:

1 — Sayıları bugünün iktidarına da bilineyen ve ülkemize askeri müdahale hakkını bile tanıyan ikil antlaşmalar ve bunların sonucu olarak Anadoluyu 32 milyona mezar haline getirebilecek olan üs ve tesislerin derhal tasfiye edilmesi,

2 — Sanayileşmemizi önleyen ve halkımızı sömüren yabancı sermayenin ve montaj sanayinin tasfiye edilmesi, (1951'den 1967 yılına kadar 36 milyar T.L. yabancı şirketler tarafından yurt dışına transfer edilmiştir.)

3 — Bağımsızlığımızın teminatı olan ordumuz, ulusal olma özlemi içindedir. Ordumuza bu niteliği kazandıracak millî harp sanayinin en kısa zamanda kurulması,

4 — Anayasamızın açıkça öngördüğü gibi, yabancılara satılan petrol ve madenlerimizin (Bütün yer altı ve yer üstü kaynaklarının) halkımızın menfaatleri dolayısıyla derhal devletleştirilmesi,

5 — Sanayileşmemizi sağlayacak ve gerçek demokrasinin kurulmasını sağlayacak ve halkımızın büyük çoğunluğunu ağa - mütegalibe - şeyh baskısından kurtaracak ve onları hür inancılı insanlar yapacak olan Toprak Reformunun en kısa zamanda yapılarak aracı ve tefeciliğin yok edilmesi,

6 — Dış ticaretimizin, bankacılığın ve sigortacılığın sömürücüleri yararına değil, Türk Halkı yararına kullanılması açısından derhal millileştirilmesi,

7 — Çağımızda faşist düzenlerin uyguladığı, düşüncüyü cezalandıran kanunların kaldırılması ve hapishanelerimizde fikir ve basın suçlarından yatanlarda olanların derhal affedilmesi,

8 — Anayasamızın temel ilkelerinden biri olan sosyal adaletin gerçekleştirilerek, işçilerimize insanca yaşamak olanaklarını sağlayıcı ücret, konut ve emeklilik haklarının gerçekleştirilmesi,

9 — Gelecek nesillerinin ha-

Arap saçı

Yaşar Kemal

Türkiye hiçbir zaman böyle berbat bir duruma düşmedi. Sömürgeciler, sanırsam ki istediklerini Türkiye'de gereği gibi uyguladılar. Onların ilk işi milleti bütün yönleriyle yozlaştırıp millî dayanacağı kırmaktır. Türkiye'nin manzarasına göyle durup da alıcı gözle bir bakarsak memleketimizi bir yozlaşmanın içinde göreceğiz.

Rüşvet başını almış gidiyor. Türkiye'de hiçbir iş rüşvetsiz yapılmıyor. «Selâm verdim rüşvet değildi» deyip almadılar. Tam o günü yaşıyoruz.

Esrar kaçakçılığı büyük şebekeler halinde dünyaya kol salmış.

Silah kaçakçılığı artık gündelik işlerden olmuş. Ötüne gelen silah kaçakçılığı yapıyor.

Çocuk yayınları bir kuşağı öldürecek, insanı yozlaştıracak en çirkin yazılar, resimler dolu... Bütün sömürge memleketlerinde bu çocuk yayınları, ön safta döğüşürülen yozlaştırma silahlarıdır. Güney Amerika bu çocuk yayınlardan dolayı daha belini doğrultamıyor. Koskoca bir kıta Amerikanın tutsağı... Bu gidişle zor kurtulacağı da benzer.

Ya filmder... Anayasaya aykırı bir film nizamnamesi Türkiye'nin üstünde bir bütün rüzgarı gibi doluyor. Amerikanın en iğrenç filmlerinin Türkçe kopyaları yılda iki yüz tane sinemaları dolduruyor. İğrençlik, ahlaksızlık diz boyu... Tam bir milleti yozlaştırmanın uygulanması... Sanki film sansürü gizli bir yerden, başka bir millettten emir alıyor. Milli olan her esere bir yasak damgası, milleti yozlaştırma niteliği olan her kopyaya buyur geç...

Bir de Anadoluyu saran futbol hastahığı... Halkın bin yıllık öfkesini futbola, boş heyecanlara kanalizet etmek... Bu da Güney Amerikada denenmiş, basarı sağlamış bir metod... Şehirler, kasabalar birbirlerine düşman ediliyor. Futbol sahaları birer Arena... Kırk kişiyi birden linç etmeler, silahlı çatışmalar, insan öldürmeler... Güney Amerikayı iyi incelersek Amerikanın yıllardır oralarda uyguladığının tipikası...

Köylü altmış bin parçaya ayrılmış ve ağaların köleliğine terk edilmiş... Bir de din adamları sömürgeci adımları onları uyuşturuyorlar. Uyuşturulmuş köleliğe mahkum edilmiş memleketin en sömürülen insanları... Ve böylece de sömürgeci uçaklarının oy deposu haline getirilmiş köylüler...

Sözümün demokrasi var Türkiye'de. Tam Güney Amerika demokrasilerine benzer demokrasi... Bu demokrasi oyunu yalnız büyük şehirlerde. Köylerde sömürgeciler ve uçakları en küçük bir demokrasî oyununa izin vermezler. Köylere sosyalist politikacılar öyle kolay kolay giremezler. Öğrenciler giremezler. Öğretmen kıyımları salt köylünün içindeki uyanmış öğretmenlere karşı girişilen bir tehdit hareketidir. Köylü yalnız sömürgeciliğin oy yemliğidir. Köye onlardan başka kimse'nin girmesine izin vermezler.

Ve kendileri köylüler diledikleri gibi at oynatırlar. Sosyalizm aleyhine, ilericiler aleyhine gene binlerce, onbinlerce broşür, gazete köylere gönderilmeye başlandı. İğci Partisi aleyhine, Üniversiteler aleyhine, öğretmenler aleyhine... Bir de başka bir propagandayı el altından yürütüyorlar... Atatürk aleyhine dehaat bir saldırı

var. Bu Demokrat Parti devrinden bu yana sürüp gidiyor. Bir de ordu aleyhine yoğun bir propaganda var...

Bir de İğci Partililer aleyhine korkunç baskılar, seçim süresi yaklaştıkça ağırlaştırılıyor. Suçsuz partilileri tevkifler, il Başkanlarını döğmeler, ölüm tehditleri... Tam tam Güney Amerikadaki usuller. Bu kadar olur.

Amerikan taklitçiliği, giyimde kuşamda, müzikte, dansa... Şu gehirlere bakın, devrimci olanlar dışında her genç bir Co-ni kopyası...

Şu broşürler çok alem... Hani köylere dağıtılan... Yıllardır incığı çıkmış sözler, yalanlar... Bizim bir tesellimiz var. Sömürgeci uçakların bütün Yunan tükelleri geriye teper. Bu, bittecrübe sabittir. Bu ahmaklıkların daha daha sürdürsünler... Artık sosyalizmin şapka asmak olduğuna kinse inanmıyor. Sürdürsünler yalanlarını... Buna benzer temelsiz yalanları, uçakların içyüzlerini köylüye daha çabuk anlatmamıza sebep olacak...

Güney Amerikada uygulanan bu usul Türkiye'de sökecek mi? Bu karmakarışıklık sürüp gidecek mi? Amerikanın ve onun iç uçaklarının bilmedikleri bir şey var. Türkiye başka koşulların memleketidir. Örneğin Türkiye'de bir Endonezya katliamı olamaz. Türkiye'de bir Yunan darbesi olamaz. Türk ordusu bir Brezilya ordusu, bir Bolivya ordusu olamaz. Türkiye'nin iki yüz yıldır bir sömürge olduğu gerçek. Ama Türkiye büyük bir imparatorluğun örgütlenişini de içinde taşır. Bunun için ne yapılarırsa yapsınlar Türkiye'nin sömürgeliğini daha uzun bir süre sürdüremeyeceklerdir.

Bu yozlaştırmanın içinden, bu Arap saçının içinden gerçek Türkiye öğrencisi, işçisi, köylüsü, askeri, sanatçısı, aydınıyla göyle bir doğruluyor. Yani gerçek Türkiye, yani büyük olan, yığıt olan, vatan-sever olan, akıl olan Türkiye...

Bir Süleyman, bir kaç Süleyman buldular Türkiye tarihinin bu karahindında... Az bir süre sonra Süleymanlar bulamayacaklar, Türkiye'nin sağlam gelenekleri, tarihi, kültürü, büyük kişiliği başka Süleymanların çıkmasına izin veremeyecektir.

Bir şeye alıcı gözle bakmak gerek, AP iktidarı kanlı bir seçim hazırlıyor. Düşmanlıklar yaratıyor ve bu düşmanlıkları körükliyor. Bu seçimde Kanlı Pazar komandoları, karga haline getirilmiş camiler, Sükan komandoları tohum polisleri çok iş görecektir... Ve seçim kanlı olacak. Türkiye'nin gerçek dostları, sahipleri bunun önüne geçmek için bütün güçlerimizi gımdiden seferber etmeliyiz. Yoksa çok geç kalmacaktır. Bütün emareler bunu gösteriyor. AP iktidarının bu korkunç hazırlığına ciddiye alırsanız, tedbirlerle kusur etmezsek Türkiye'yi 12 Ekim seçimlerinden çıkacak büyük bir felaketten kurtarabiliriz. Benim AP iktidarından umudum kalmadı. O, kendi faydasını düşünecek durumda değil. Onun gözü dönmüş. AP iktidarının yularından tutmak gerek. Kendi uğurumuna doludizgin gidiyor. Onu doludizgin koşturuyorlar. Kendi haline kalsa belki uğurumun ucunda durur.

Türkiye tarihinin en tehlikeli çağını yaşıyor. Bunu böylece bilirsek, felaketin önüne geçebiliriz. Buna gücümüz yeter. Yeter ki gafil avlanmıyalım.

Hüseyin Baş beraat etti

Arkadaşımız Hüseyin Baş'ın bir yıl önce yazdığı «NATO Kovulmalıdır» başlıklı yazıdan dolayı «hükümetin manevi şahsiyetini tahkir ve tezyif» iddiasıyla açılan dava Dördüncü Ağır Ceza Mahkemesi'nde beraatle sonuçlanmıştır.

Gedikli birlikçilerden Recai Galip Okandan, Sulhi Dönmezer ve Selçuk Özçelik'in verdiği raporu, Baş'ın avukatları Müşir Kaya Canpolat ve Nebil Varuy bilimsel gerekçelerle çürüttüğüdür. Savcının mahkumiyet istemesine rağmen gerek avukatlarının, gerekse arkadaşımızın yaptığı savunmadan sonra 4. Ağır Ceza Mahkemesi oybirliğiyle beraat kararı vermiştir.

zırlayıcısı fedakar öğretmenlere iktidar tarafından yapılan zulüm ve baskılara son verilmesi»

İşte bu hedefleri benimsemenin, bu hedeflere ulaşmak için mücadele etmenin «zulüm ve kan koalisyonu»na karşı, hapishane ve işkencedir. Bir ay içerisinde yakalanan ve tutuklanan öğrencilerin sayısı İstanbul'da 40'a, Ankara'da 54'e yükselmiştir. Geçen hafta da belirttiğimiz gibi, Demircioğlu'nun katili olan polisler hâlâ elde cop, belde tabanca kol gezirken, Kanlı Pazar'ın katilleri hâlâ hür olarak aramızda

dolarken, 100 öğrencinin demirparmaklıklar arkasına atılması, «kan ve zulüm koalisyonu»nun Amerikan emperyalizminin ve yerli işbirlikçilerinin hizmetinde olduğunu kesinlikle belgелеmektedir.

Bu terör karşısında, Genel Başkanı Yusuf Küpeli ve diğer yöneticileri halen polisçe aramakta olan Fikir Kulüpleri Federasyonu Türkiye halkına bir çağrı yayınlayarak yardım istemiştir. «Halkımızın uyanışı günden güne hızlanıyor, Amerikan emperyalistlerine, ağa ve tefecilere, vurguncu patronlara ve bütün vatan hainlerine kar-

şı kurtuluş savaşımız geliyorsa» diye başlayan bildiride, bütün yurtseverler, gençler, doyurabilmek, mücadelenin hedeflerini halka anlatabilmek, bölge taramaları yapabilmek için Ankara'da Ziraat Bankası'nın Yenişehir Şubesi'nde açılan 43149, 1. Bankasının Yenişehir Şubesi'nde açılan 113716 sayılı hesaplara havale göndermeye çağırılmaktadır.

«Kan ve Zulüm Koalisyonu»nun bugün tamamen karşısına aldığı devrimci gençliğe yardımcı olmak, bütün sosyalistlerin, devrimcilerin önde gelen görevidir.

POLİS KANUN KİTAPLARINA ELKOYMAĞA KALKIŞTI!

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yürütme Kurulu, son toplantısından sonra yayınladığı bildiri-
de, Anadolu'nun çeşitli yerle-
rindeki TIP yöneticilerine kar-
şı girişilen saldırı ve baskı ha-
reketleri üzerinde durarak Er-
zincan, Konya ve Eskişehir il
başkanlarına yapılan saldırıları
sözkonusu etmiş, bu olayların
seçimlerin meşruiyetine şimdiden
gölge düşürdüğünü açıklamıştı.

İktidarın tek sosyalist parti-
nin yöneticilerine karşı girişti-
ği saldırıların en ilgi çekici ör-
neklerinden biri önceki cumar-
tesi günü Türk İş'in düzenlediği
miting sırasında TIP adına da-
ğıtılan bildirilerin polis tarafın-
dan müsadere edilmesi ve bazı
TIP'li gençlerin tutuklanmasıdır.

Bu kanun dışı olayı, bizzat
TIP Eskişehir İl Başkanı Avu-
kat Turgut Kazan, ANT'a gön-
derdiği bir mektupla ve foto-
ğraflarla açıklamıştır. Mektubu
ve fotoğrafları aynen yayınlıyo-
ruz:

«Size Eskişehir'de geçmiş il-
ginç bir kanunsuzluğu naklede-
ceğim. Görün neler oluyormuş
Anadolu'da. Bir vali, bir em-
niyet müdürü, bir savcı nasıl
kanunları ayaklar altına alıyor-
muş. Bütün bunlar oldu Eski-
şehir'de. Kanunsuzluğun başın-
da vali vardı. Zorbalığı o hi-
maye ediyordu. Polis kanunsuz-
luğa ve zorbalığa alet edildi.

Eskişehir'de 21 Haziran cu-
martesi günü Türk İş mitingi
vardı. Aynı gün TIP de işçilere
seslenen bir bildiri dağıtacak-
tı. Ne var ki bildiriler fabrika ön-
lerinde dağıtılmak üzere daha

partiden çıkarılmadan, polis ka-
pı önünde dağıtıcıları yakaladı.

Emniyet Müdürü'ne koştum,
savcıya koştum. Durumu an-
latmaya çalıştım. «Ortada bir
kanunsuzluk var, buna engel o-
lun», dedim. Savcı bize «niye
bildirileri bugün dağıtma lüzu-
mu duyduunuz» diye sormaz mı?
Tepem attı «Beyefendi, bu lü-
zumu biz takdir edeceğiz, sizin
göreviniz yalnızca kanunsuzlu-
ğu önlemektir dedim... Ama
derdimi kime anlatacaktım?
Savcıya anayasadan bahsettim,
«sansür yasak» dedim. «Bildiri
için izin alınmaz, yargı karar-
ı olmadan bildiri toplanmaz»
dedim. 22. ve 24. maddelerin a-
çık hükümleri karşısında ka-
nunsuzluk yapıldığını söyledim.
Ama dinlemedim... Yazıhane-
ye geldim ki, her taraf polis
kordonu altında. Hemen valiye
telefon ettim. «En büyük mül-
kiye amirisiniz bu kanunsuzlu-
ğu önleyiniz» diye rica ettim.
Yazıhaneden kim çıkarsa takib-
ediliyor. Üzeri aranıyor...
«Bu rezalettir» dedim... Ancak
Vali de aynı şeyleri tekrar et-
ti... «Siz de bildirileri bugün
dağıtmayın» deyip kesti... Ona
göre bizim kasdımız tahrikçilik
yapmak, olay çıkartmak-
mış... Bu yüzden de bize o gün
bildiri dağıtılmıyacakmış...
Vali beye bunun kanunsuz bir
davranış olduğunu anlatmaya
çalıştıysam da nafile... Hiçbir
şey kâr etmeyecekti... Biz ken-
di göbümüzü kendimiz kesecek-
tik. Hemen yeni metodlar bul-
duk Ve kuş uçuşta sanılan po-
lis kordonunu yararak bildirile-
ri halka ulaştırdık...

Dağıttığımız bildiride özetle
şöyle diyorduk:

İŞÇİLER.. BİRLEŞİNİZ..

İŞÇİ KARDEŞ,

Olanları hep görüyorsun. Hal-
kın fukaralığı arttıkça artıyor.
Flatlar her geçen gün biraz da-
ha yükseliyor. Buna karşılık
Çimento karaborsacı, demir ve
buğday satıcısı milyonlarına
milyon ekliyor. İşçi fakir, köylü

fakir, bir avuç haramzade ise
zengin mi zengin.

Meselelerimiz kanunla hal-
ledilir. Kanunlarsa meclisler-
de kabul edilir. Eğer meclisler-
de bizler bulunsak, yani kanun-
lar çıkarken işçi ve köylü ola-
rak bizler oy kullansak, yok-
sulluk derdi çekmeyiz. Onun i-
çin artık birleşmeli, elele verip

TIP Eskişehir İl Başkanı
Turgut Kazan'ın yolunu sivil
polisler kesiyor (yanda) Kazan,
polislerin elkoymak istedikleri
kitabın «Türkiye Cumhuriyeti
Kanunları» olduğunu yüzlerine
çarpıyor. (Üstte)

kenetlenmeliyiz. Bizim partimiz
Türkiye İşçi Partisi'dir, saflla-
rına girmeliyiz.

Bildiriler dağıtılırken evimi-
zin de polise sarıldığı haberini
aldık. Evden çıkan iki genç
polis kovalıyor ve «kaçmayın,
yakarım» diye tabanca çekiyor-
du. Mahalleli çığlık çığığa aya-
ğa kalkıyor, «vuracak çocuğu»
diye bağırıyordu. Tek amaçları
bildirilerin işçiler eline geçme-
sine engel olmaktır... Bunun için
her zorbalık mübahtı. Ve ana-
yasada «Türkiye bir hukuk dev-
leti» diye yazıyor, başbakan ka-
nunlar olduğunu söylüyordu...

Kanunsuzluğu belgelemek ist-
edik. Bir gazeteci arkadaş ça-
ğırdık. Olanları anlattık Üç pa-
ketle birlikte dışarı çıktık. Ya-
nımıza başka avukat arkadaş-
lar da aldık. Polisler hemen ü-
zerimize çullanıverdi. Zorluyor,
sürünmeye çalışıyorlardı. Avu-
kat olduğumu bildikleri halde
elimdeki paketten dolayı ille de
emniyete götürmek istiyorlar-
dı... Direndik... Yazılı emir ist-
edik... Müdür beyin sözlü em-
ri varmış. Öyle söylediler... Biz-
se «kanunsuz emir dinlemeyiz»
deyip yürüdük. Arkadan bir
komiser yetişti. Kolumuza sa-
rıyor, paketleri almaya ve bizi
emniyete götürmeye çalışıyordu.
O sıra yüze yakın insan toplan-
mıştı. Ben komiser sordum,
«Bu paketler için mi telaştas-
tınız?» dedim. «Evet» dedi, utana
sıkıla... Arkadaşlara, «açın öy-
leyse su paketleri» diye rica et-
tim. Paketler açılınca içinden
cilt cilt «TÜRKİYE CUMHURİ-
YETİ KANUNLARI» çıkıyordu.
Polisler eziliyor, halksa homur-
damp ışıltı çalıyordu... Biz po-
lislere bağırıyorduk: «Hadi gö-
türsenize ne duruyorsunuz»
diyorduk. Polislerse ezilip büzü-
lüyor, yine yazıhanenin önünde-
ki bekleme yerlerine dönüyor-
lardı...

Şimdi 4 yaşındaki kızım so-
ke olmuş durumda. Korkuyor,
geceleri polis kâbusu ile uyanı-
yor. Camları kırıp içeri girecek
diye ağlıyor. Polisler Amerikalı-
yı aynı gözle görüyor, «ikiisi de
kötü» diyor. Kolay değil, evimi-
zin önünde polis tabanca çek-
iyor, evimizi sarmış... Dağ başı
zankı... Eser tekkesi basar gi-
bi...

En iyi dileklerin, selam ve
saygılarımla...

Mektubu, kanuni (!) Süley-
man'a ve Zehir bafıye Sükan'a
khat ediyorum!

KIRAT'A SONAT

Biliyorsunuz, seçimler yakın. Güne günlerce kulakla-
rımız nal sesleriyle çınlayacak, meydanlar kişnemelerle
dolup taşacak... At üstündeki bilgilerini tazelemenin
tam zamanı. Onun için bu haftaki tanıtma yazımızı atla
ilgili bir kitaba ayırmağa uygun buldum... Eser: Necib
Fazıl'ın At'a Senfonisi. Nesreden: Türkiye Jokey Clubü.
Büyük boy, 144 sayfa. Ben Sahavlar'daki bir isportacıdan
2 liraya aldım, siz belki daha ucuza da bulabilirsiniz.
Eser bu konuda klâsiklik mertebesine erişmiş olduğuna
göre, 1958'de basılmış olması bir nakise teşkil etmiyor.
Fasillerini de sayalım: Atın Mânası: At, Kellam ve San-
at; Tarih Boyunca At; «Safkan»; Onlarda Yarış; Bizde
Yarış; İstikbalde At... Yazarı tanıtmağa lüzum yok, hep-
imiz ne mal olduğuna biliyoruz. Ama bu şahane üslûb
sahibinin at konusunu nasıl nurlara garkettiğini bir iki
örnekle sizlere göstermek isterim. Meselâ, At ve İnsan
bahsine şu sözlerle giriyor: İnsan ruhuna her sahada en
yakıcı incizabı aşılayan kahramanlık mefkûresi, at üze-
rindeki insanda ifadesini bulduğu kadar, ne taht, ne kür-
sü, ne de Ehlamların tepesi, hiçbir çekil üzerinde heykel-
leşemez. Onun içindir ki, madde-fatihlerinin hepsi, tiran-
lar, Sezar'lar, hâkanlar, liderler, kahramanlar gözümünde
hep ath olarak yaşarlar. Bunları atlarından indirecek
ohursak, hemen cüceleşir, perükası düşmüş aktöre dö-
nerler. Ben halk ağzındaki Eşekten düşmüş Karpuzla
dönme deyimini bu şahane ifadesine At sembolüyle ka-
derini eşleştirmiş olan A. P. liderlerine tercih edilmis
bir atuf saymamakla birlikte, daha ilerde yer alan şu sa-
tırlarda Sayın Demirel için hissi - Kabele-vuku plânında
dile getirilmiş bir medhiye kokusu bulmadım değil:
Şövalye asildir, merttir, cesurdur, hislidir, ve at onda bu
vazifaların topyekûn mührüdür. Şövalye, kendisinde mek-
nuz kahramanlık ahlâkının alemini atla bulmuş, onun

mücerret nakşında kendi ruhunu armalaştırmıştır. Ada-
let partisinin baskımağa ıri bir şövalye yüzük gibi otu-
muş olan bu müsekkel zâtı muhteremi anma vazifemi de
böylece edâ ettikten sonra, Cengiz Han'ın şu sözünü nak-
letmekte beis görmüyorum: Bir çivi bir nal, bir nal bir
tırnağı, bir tırnak bir ayağı, bir ayak bir atı, bir at
bir kumandanı, bir kumandan da bir vatani mahvedebilir.
Bu derya kitapta böylesine kullanış daha ne atasözleri
var. Meselâ: İğreti ata binen tez iner. Atın suçunu ege-
rinin üstüne aramalı. Atını kuyruğundan güdüyor. Bin
Kıra, sür Kıra! Tevakkeli dört yıldır milletçe Kırdarda Kı-
rılmıyoruz!.. Ve efendim, Tatar akuncuları Sürün- Sürün!
diye saldırırlarmış atlarıyla; bizde de şimdi Kıratlılar
Sürün! Sürün! diye halkın üstüne üstüne gidiyorlar. Ve
onun için de halk,

Anam Kıratımı çayra bağlasın,
Kar at kişnedikçe anam ağlasın!

diye türkü çağırıyor...

Kitapta ayrıca yarışlarda, dolayısıyla seçimlerde bas-
vurulan bilelelere de, Malûm ve beylik kombinasyonlar:
Atı tut, atı bırak, rakibini kapat, yarışı sat, halkı uyut,
üç beş jokey anlaş, ve dilediğini getir, film çevir, küll
yuttur, geri maması ver, filân, falan... diye dokunuluyor
ve bunların nasıl daha iyi sistemleştirilebileceği etrafına
anlatılıyor. Veihasil, milletçe gayyâ kuyusuna düşmemek
istiyorsak, bizi önüne katmış sürüyenleri korutan kaltağın-
dan aşağı düşürmek için, bu sıralarda elden geçirilmeye-
meccesine ve ibretle okunması gereken bir kitap...

Bu kısa tanıtma yazısını Necib Fazıl'ın bir beytiyle
sona erdireceğim:

Kışın kış at, kışın kış at
Çoğu gitti, azı kaldı!

Can YÜCEL

Gençlik ve Sosyalist Eylem

Namık BEHRAMOĞLU

Ferruh Doğan

GÜNÜMÜZDE gençlik üzerine değişik görüşler ileri sürülüyor. Her sınıfın özelliği bir genç kesimi olduğunu söyleyenler olduğu gibi, gençlikten sadece üniversite gençliğini anlamak gerektiğini ileri sürenler de var. Önce bu soruna açıklık kazandırmak gerekir. Bu da ancak sınıf açısından yapılacak bir çözümlemeyle başarılabilir.

1. Sınıf Açısından Gençlik Kavramı:

Sınıf açısından bakıldığında sosyal yapımız içinde her sınıfın genç kesiminin olduğunu görürüz. Her sınıfın genç kesiminin sorunları da bağlı oldukları sınıflara göre birbirinden farklıdır. Bu farklı sorunlara bağlı olarak da her sınıfın genç kesiminin örgütleniş biçimi birbirinden farklı olacaktır.

Gençlik dendiği zaman üniversite gençliğini anlamak ve buna gerekçe olarak «üniversite öğrenimi yapan genç üretimin süreci içinde değildir» demek, bu önemli sorunu sınıf açısından ele almamak, yüzeysel düşündürmektir. Günümüzde üniversiteli gencin etkin olması kafaları karıştıran neden olmuştur. Yarın genç işçiler, genç köylülerin bir gençlik örgütü içinde etkin olmayacaklarını kim söyleyebilir? Etkin olabilecekleri ise sosyalist ülkelerdeki örneklerle gösterilebilir. Örneğin, Y. Ç. L. (Komünist Gençlik Teşkilatı)'da genç işçiler, genç köylüler etkin güçlerdir.

Gençliğin ne olup olmadığı üzerine derin tartışmalara girmenin gençlik hareketlerinin çözümlemesi yanında ikinci planda kaldığı bir gerçektir. Günümüzde önemli olan, etkin üniversite gençliğinin eylem tarzını eleştirip, örgütlenme biçimini saptamaktır. Bunu da yine sınıf açısından çözümlemek gerekir.

Üniversitelerin sınıfsal durumları şöyledir:

Nüfusumuzdaki yeri	Üniversitedeki oranı
Tarım Kesimi yüzde 76	yüzde 17
İşçi Kesimi yüzde 20	yüzde 8
Memurlar yüzde 2,82	yüzde 42
Müteğabbisler yüzde 0,67	yüzde 33

(Bu rakamlar Devrimci Eğitim Şurası Yayınlarından alınmıştır.)

Yukarıdaki tablodan şu sonuç çıkarılabilir: «Üniversiteli genç genel olarak orta sınıf özelliklerini taşır.»

Ancak bu genelleme içinde, günümüzdeki üniversite gençliğinin eylem tarzının sınıfsal niteliğine uygun olduğunu söylemek, bizi her zaman yanıltabilir. Böyle bir yanlış içinde «gençliğin eylem tarzı da küçük burjuvazinin eylem tarzıdır.» denebilir. Giderek, üniversitelinin eylemleri başboşluk, kaypak, döneç, sorumsuz, teröriste yakın olarak nitelendirilebilir. Böylece bir yanlışdan kurtulabilmenin tek yolu üniversitelinin eylemlerini işçi ve köylü sınıfının yararı açısından düşünüp yorumlamaktır. Bu yapılmadığı takdirde üniversitelinin eylemlerini küçümsemek, kolay söz etmek olur.

2. ÖNEMLİ OLAN NEDİR?

Önemli olan işçi ve köylülerin sınıf bilincine ulaşmaları için çalışmaktır. Üniversitelinin eylemleri de bu açıdan ele alınıp değerlendirilmelidir. Bu eylemlerde ortaya konan sloganlar, çatışılan güçler, yöneticilerden istenen şeyler iyi saptanmalı, iyi değerlendirilmelidir. Kimse çıkıp «üniversiteler kolay sınıf geçmek için direniyorlar» diyemez. Bunu söyleyenler işbirlikçi sermayedarlar ile ağır birliği etmiş olmaz mı? Kimse çıkıp «üniversiteli hareketlerini bir avuç sorumsuz, anarşist yürütüyor, yönetiyor» diyemez. Bunu söyleyenler de günümüz iktidarı ile söz birliği etmiş olmaz mı?

Üniversiteli hareketlerinin zaman zaman düzensiz eylem biçimleri olarak ortaya çıktığı bir gerçektir. Ancak, bu gerçeğe dayanarak bu eylem biçimlerini yargılamak da sol kanatta hiçbir partinin, hiçbir grubun ve de hiçbir kimsenin bir bakıma hakkı değildir. Çünkü günümüzde gençlik eylemleri üzerine yorumda bulunan gruplar yada kişiler daha önce derinliğine incelemeler yapmamışlardır. Bugüne kadar ne bir eylem biçimi, ne de, bir örgütlenme biçimi gösterilmemiştir.

1960'dan bu yana üniversite gençliği başboş bırakılmış, sol hareket üniversiteler arasında kendiliğinden yayılma alanı bulmuştur. Özellikle iki yıldır kafaları allak bullak eden «Millî Demokratik Devrim» ve «Güç Birliği» tartışmaları sosyalist örgütün yöneticileri tarafından derinliğine incelenip eleştirilmediğinden üniversiteli eylem tarzında önemli yanlışlara düşmüştür. Bu yanlışların sorumluluğunu üniversitelerden çok sol hareketin kurmaylarına yüklemek gerekmez mi?

Üniversitelerin örgütlenmeleri, işçi ve köylü sınıfı sorunu açısından eylem girmeleri konusunda politik örgüt olarak bugüne dek ne yapmışlardır? Üniversitelinin eylemlerini döneç, sorumsuz, başboşluk olarak nitelleyen sol kanattaki bazı bilim adamlarımız ve taktisyenlerimiz bugüne dek bu yolda ne yapmışlardır? Hiçbir şey. O zaman kendi eylem tarzını kendi sağlamak zorunda kalan üniversiteliyi kınamak haksız bir davranış olmuyor mu?

ÜNİVERSİTELİ ve eylemleri için ileri sürülen bazı sakıncalara da açıklık kazandırmak gerekiyor.

a) «Üniversiteli bağlı olduğu sınıfın niteliğine uygun olarak döneç karakterde olup, öğrencilik devresinde sosyalist olmasına karşı okulumu bitirince kurulu düzende yerini alır.» deniyor.

İleri sürülen bu tez günümüzde anlamından, öneminden çok gey yitirmiştir. Çünkü, üniversiteli artık okulumu bitirince iş bulamayıp diplomah işsizler ordusuna katılıyor, yani kolay kolay kurulu düzende yerini alamıyor.

b) Üniversiteli hareketlerinin sosyalizmin kuruluşu bakımından önemli olmadığını söyleyenler var.

Oysa bu hareketler işbirlikçi sermayedarların ve yöneticilerin keyfini kaçırdığı, işçilerin ve köylülerin sınıf bilincine ulaşmalarına katkıda bulunmaktadır. İşçilerin ve köylülerin sınıf bilincine ulaşmalarının sadece sosyalizmi anlatmakla olmayacağı da açıktır.

c) «Üniversiteli hareketleri iktidara götüren hareketler değildir.» diyerek bu hareketleri önemsemeden sosyalistler görülmektedir. Bu yukarıda sözünü ettiğimiz yanlışların sonucudur. Böyle düşünenler genel olarak pasifist tavırlarını bu teze maskeleyerek saklamak isteyenlerdir. Aklı başında olan herkes öğrenci hareketlerinin iktidara götüren hareketler olduğunu bilir.

d) Günümüzdeki öğrenci hareketlerini genel olarak «Millî Demokratik Devrimci» olarak isimlendirilen gençlerin yönettikleri ileri sürülerek öğrenci hareketlerine karşı çıkıldığı da görülmektedir. Bugün «Bağımsız Türkiye» diye bağırın gençlerin bir yıl öncesine kadar «Sosyalist Türkiye» diye bağırıklarını gözden uzak tutmamak gerekir. Yukarıda da söylediğimiz gibi «Millî Demokratik Devrim» ve «Güç Birliği» tartışmaları sosyalist örgütün yöneticileri tarafından derinliğine incelenip eleştirilmediğinden üniversiteli eylem tarzında yanlışlara düşmekten kurtulamamıştır. Önemli olan adı geçen çizgide olan gençleri kınamak yerine doğruları ortaya koymaktır. Bu da ancak üniversitelinin eylemlerine katılarak eylem içinde oluşturulacak bir iştir. Kabına sığmayan, öfkesini gizleyemeyen, politik yatırımları ve ince hesapları olmayan bu genç topluluğu daha diri, daha tutarlı hale getirmek için çalışmak, örgütleniş biçimlerini ve bu örgütlenmeyi kimin, nasıl kuracağını saptamak gerekir.

Gençliğin örgütlenmesi ile işçi - köylü örgütlenmesi birbirinden kopuk şeyler olmayıp, iç içe gelişen, birbirini oluşturan örgütleniş biçimleridir. Örgütlenen gençler işçi ve köylülerin örgütlenmelerine önemli katkıda bulunurlar. Örgütlenen işçi ve köylüler de gençliğin örgütlenişinde etkin güç olarak ortaya çıkarlar. Önemli olan bu örgütleniş biçimlerinin ortaya konulması, bunları kimin ve nasıl yapacağını saptanmasıdır. Bunun için de işçi ve köylülerle 'r arada olmak ne kadar gerekli ise, üniversiteli gençlerle bir arada olmak, onların eylemlerine katılmak, bu eylemleri sola kanallandırmak için çalışmak da o derece gereklidir.

SONUÇ

Gençlik bütün sosyalist ülkelerde ve sosyalizmin kurulması için çalışan geri bırakılmış ülkelerde devrimci eyleme mutlaka katkıda bulunmaktadır. «Devrimci eyleme katkıda bulunabileceği gibi bulunmayabilir de» demek mümkün değildir. Mutlaka bulunur ve dünya tarihi bunun örnekleri ile doludur.

Bu durumda öncelikle ana örgüte çekil düzen verimeli, sonra gençliğe eylem biçimi, örgütleniş biçimi saptanmalıdır. Bu da bir köşede oturarak gençliğin eylemlerini sadece gözetliyerek değil, bu eylemlerin içine girip yön vermeye çalışarak olur. Yoksa sakıncası sosyalizm yetiştirmeye çalışanlar bu kez üniversite gençliğini karşılarında görürlerse hiç şaşırmasınlar. Ve bağı boğ bırakılan üniversiteleri küçük burjuva eğilimli olmakla, sosyalizme ihanetle suçlasınlar.

RÜŞVET ADALARI

Röportaj: Barbro KARABUDA

Fotoğraf: Güneş KARABUDA

«Endonezyanın bir parçasını cebelendirmek için elini uzatma» yetiyor...»

Jakarta'nın 420 odalı muhteşem Endonezya Otel'i dolduran yabancı işadamlarının düşüncesi bu! Endonezya'lı yöneticiler, bir süredir ülkenin doğal kaynaklarını yabancılara peşkeş çekmekle meşgul... Tabii yükümlü bir komisyon almayı da ihmal etmeden...

Pacific Nickel'in — U.S. Steel Corporation anlayış — temsilcisi Carlos Taylor, şunları söylüyor:

«Geçen 17 Şubat'ta bize 115 bin hektarlık bir toprak parçasını dilettiğimiz gibi «kullanmak» hakkı veren an-

laşmayı imzaladığımızda, Endonezya Hükümetine 100 bin dolarlık küçük bir «armağan» verdik. Topraklarımızda (!) büyük çapta nikel, bakır ve kalay var.»

U. S. Steel'in temsilcisinin, «topraklarımız» dediği bölge, Batı Irian yöresinde. Sözüm ona bu bölge halkı isterse «muhtariyet» seçebilir. Ama böyle bir geyin olması da hemen hemen imkansız. Çünkü seçime katılacak seçmenleri — ki bunların sayıları bin civarında — seçme hakkı (!) Endonezya Hükümeti'nin!

«Ayrıca bu yarıyımlı sürüşü muhtariyeti seçse bile bize vız gelir. Elimiz-

İşte Endonezya Büyükelçiliğinin geçen hafta Türkiye başına dağıttığı resmi bülten... Endonezya servetlerinin yabancı korporasyonlara peşkeş çekilişi büyük bir iftiharla duyurulmaktadır.

Endonezya Hükümeti Bülteni
Tarih: 17 Şubat 1967
Sayı: 24

Bu bülten, 17 Şubat 1967 tarihinde...

«Bülten» (1967) Endonezya Hükümeti'nin yabancı şirketlere vermiş olduğu ve bir süre sonra da birçok yabancı şirketin bu bülteni yayınladığı bir dizi belge. Bu belge, Endonezya Hükümeti'nin yabancı şirketlere vermiş olduğu ve bir süre sonra da birçok yabancı şirketin bu bülteni yayınladığı bir dizi belge.

1. Batı Irian hakkındaki kararlar.
2. Batı Irian, Irian Jaya ve Irian Jaya'nın diğer bölgeleri.
3. Batı Irian'da bulunan diğer bölgeler.
4. Batı Irian'da bulunan diğer bölgeler.

de, 1960'ta Hollandalılarla imzalanan bir anlaşma var. Anlayacağınız, bizi buradan kovmak imkansız.»

Caltex, yabancı şirketlerin en büyüklerinden biri. Özel uçakları Kemajoran hava alanına serbestçe inip kalkıyor. Japonlar ise ülkenin ormanlarıyla karasularındaki bahçelere çullanmışlar. 1967 yılının başından bu yana Endonezya'ya işlenen yabancı şirketlerin sayısı yüzleri aşkın.

Başlangıçta sadece ülke sanayisinin gelişmesi için gerekli yatırımlara izin verilmesi söz konusuydu. Ama uygulamaya bunun tam tersi oldu. Endonezya'nın

hammadde kaynaklarını, sanayi ülkelerine aktaran şirketlere imkan tanıdı.

Halkın yüzde 70'inin «çimni» temin eden tarım kesimi, tamamen ihmal ugradı. Tamamıyla bir Endonezya'nın iktisatçı, Filipin ve Endonezya'nın birleşmesinden elde edilen emülsöz pirinç ekimleriyle ülkenin pirinç ihtiyacının karşılanabileceğini ve yıllık rekoltenin dört katına çıkabileceğini, fakat bunun önüne geçildiği belirterek, bu engellenmenin nedenini şöyle açıkladı:

«O zaman tabii 50 bin dolar ödeyerek dışarıdan pirinç ithal etmeye ihtiyacımız kalmayacak. Ama bu aynı zamanda pirinç ithalatçısı dostumuzu her yıl gövdeye indirdiği dünyabizim elden gitmesi demekti. Oysa, Endonezya'da iktidarın gerçek sahibi «ithalatçı dostu»!

Bugünkü Endonezya Hükümeti, Sukarno'nun 1965'ten önce millileştirdiği yabancı şirketlerin tümüne «zarar - ziyana» 100 milyon dolarlık tazminat ödemeyi vaat etmiştir. Sadece Hollanda şirketlerine 800 milyon dolar konusu olan rakam 500 milyon frankı geçmektedir.

Sukarno işbaşından uzaklaştırıldıktan sonra, Endonezya'nın dış borçları 2,6 milyar dolardı. 1967'den bu yana Dünya Bankası, Birleşik Devletler, Japonya, Hollanda, Batı Almanya ve Avustralya'dan sağlanan meblağlarla bu rakama 1,5 milyar dolar daha eklendi.

«Yabancıların yatırım için müstahak pazarları aramaları doğal karşılanmalıdır. Müstahak bir pazar ise, «politik huzur» demektir. Biz komünistleri ortadan kaldırmakla yada buna girişmekle yabancı sermaye için gerekli politik huzuru (!) sağladık. Kalanların hesabını görmek sadece bir zaman meselesi... Endonezya çok yakın bir gelecekte yabancı sermayenin yardımlarıyla mutlu yarınlarını gerçekleştirecektir.»

«General Suharto'nun bütün meselelerimizi, güçlüklerimizi bir anda çözmesi, tek kelimeyle harika...»

Jakarta'da yabancı işadamlarının ve diplomatların kanısı bu...

Bu yılın 1 Nisan'ından itibaren yürürlüğe giren 5 yıllık plan, 1974'te 127 milyon nüfusa ulaşacak Endonezya halkının hayat şartlarını düzeltecektir. Plan, yoksul halka daha çok pirinç, daha çok konut ve giyim eşyası sağlayacaktır. Ancak bu 1 milyar dolarlık

Endonezya Komünist Partisi'nin Hatası Neydi ?

Karabuda'nın röportajı, Endonezya'da 17 milyona yakın üyesi ve sempatisi bulunan Endonezya Komünist Partisi ve diğer ilerici unsurların emperyalizmin masası olan sağcı generaller ve yine emperyalizmin korkutucu fanatik gruplar tarafından kanlı bir katliamla nasıl yok edildiğini ortaya koymuştur.

Geçen sayımızdaki yorumumuzda belirttiğimiz gibi, emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin, Asya'nın en büyük komünist partilerinden birini böyle parça parça etmesi, Endonezya Komünist Partisi'nin «geniş cephe» tutkusu içerisinde benimsediği hatalı yolun bir sonucu olmuştur.

Bugün Endonezya Komünist Partisi ne durumdadır ?

Başta lideri Aidit olmak üzere yöneticilerinden büyük kısmı ve belki başlı militanları, üyeleri katledilmiş bulunan Endonezya Komünist Partisi halen illegal faaliyet göstermekte ve yurt dışında yeniden örgütlenmeye çalışmaktadır. Moskova'daki son zirve konferansı dolayısıyla basının açıkladığına göre Endonezya Komünist Partisi'nin halen 5 bin üyesi mevcuttur. Parti ne Moskova, ne de Pekin çizgisinde olup halen hatalarını gözden geçirmek ve yeniden örgütlenme imkanları yaratmak safhasındadır.

Endonezya komünistlerinin, 1965'ten sonraki kanlı olaylardan aldıkları ders nedir? Bunun cevabını, halen hayatta kalabilmiş parti yöneticilerinden biri, Endonezya Komünist Partisi Merkez Komitesi üyelerinden Jusuf Aditorop, vermektedir. Jusuf Aditorop, 1966 yılında yapılan Arnavutluk İşçi Partisi Kongresi'ne, Endonezya Komünist Partisi delegasyonu başkanı olarak katılmış ve bir konuşma yapmıştır. Arnavutluk'ta yayınlanmakta olan Endonezya Komünist Partisi organı Indonesian Tribune'un Aralık 1966 tarihli sayısında yer alan bu konuşmasında Aditorop, partinin hatalarını ve Endonezya katliamından çıkartılması gereken dersleri şöyle izah etmektedir:

«Endonezya'daki kanlı olaylardan bir ders almak gerekirse, Endonezya halkının devrimci mücadelesinin böylesine ağır bir darbe yemesinde başlıca etken, Endonezya Komünist Partisi'nin Endonezya'da devleti elinde bulunduran iktidarı sınıf yapısı üzerine yanlış bir değerlendirme yapması olmuştur. Gerçekten de, 1949 yılında gerici Dr. Hatta Hükümeti, Hollanda emperyalistleriyle yuvarlak masaya oturarak anlaşmaya

vardıktan sonra, Endonezya Cumhuriyeti Devleti, Endonezya komprador burjuvazisinin ve toprak ağalarının bir masası haline gelmiştir. Komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının temsilcisi olan Dr. Hatta Hükümeti, emperyalizmin çıkarlarını ve feodal kalıpları korumak için her türlü gayreti gösterirken, halk kitlelerine, özellikle işçilere ve köy emekçilerine karşı geniş bir baskı hareketine girişmiştir. Ancak bu baskıyla birlikte Endonezya halkının devrimci mücadelesi de şiddetlenmiş ve burjuva iktidarı, antidemokratik uygulamadan kısmen vazgeçmek, halk kitlelerine daha geniş demokratik haklar tanımak zorunda kalmıştır. Ne var ki, devrimci mücadeleyi yürütenler elde edilen demokratik hakları olduğundan büyük bir kazanç olarak kabul etmişler ve iktidarın iki yönü, halktan yana ve halka karşı iki yönü olabileceğini öngören bir teoriyi benimsemişlerdir. Tamamen yanlış olan bu «iki yönlü» teoriye göre, devlet egemen sınıfların diğer sınıflara karşı bir baskı aleti olabileceği gibi, ezen ve ezilen sınıfların ortaklaşa sahip olabileceği bir araç haline de getirilebilir. Yine bu teoriye göre, kurulan bir geniş cephe içerisinde zamanla ve barışçı yollardan iktidarın «halka karşı» yönü zayıflayacak ve iktidar giderek halktan yana bir nitelik kazanacaktır. Pratikte ise «milli burjuvazi» ile kurulan bu geniş cephe içerisinde proletarya zamanla bağımsızlığını yitirmiş, milli burjuvazinin kuynuğunda proletaryanın çıkarları ihmal edilmiştir.

Endonezya halkının kurtuluş mücadelesinde proletaryayı tekrar «öncü» duruma getirmek için, yanlışlığı meydana çıkmış olan «iki yönlü» teoriyi Endonezya Komünist Partisi'nin kesinlikle reddetmesi devlet ve devrim üzerine doğru marksist-leninist prensipleri benimsemesi gerektir. Nitekim Endonezya Komünist Partisi, «şimdi» halkın ancak emekçi sınıfın öncülüğünde komprador burjuvazi, bürokrat kapitalistler, toprak ağaları koalisyonunu yıkarak devrimi zafere ulaştırabileceğini kabul etmiştir. Partimiz, aynı zamanda, bu hakim sınıflara karşı devrimci mücadelenin bir askeri macerası yada bir «hükümet darbesi» şeklinde yapılmayacağını, bunun halk kitlelerinin uyanmasına ve halkın kendi kendisini kurtarmak için mücadele etmesine bağlı olduğu görüşünü de benimsemiştir.

Kanlı Endonezya deneyinin bize verdiği en önemli ders işte budur.»

Kanlı bir faşist diktanın zulmü altında inleyen Endonezya'da bugün sefalet ve sefahat kucak kucağıdır. Endonezya halkı aç, perişan ve binbir hastalığın pengesinde kıvrılırken, Jakarta'nın lüks otellerinde, lokantalarında, gece kulüplerinde Endonezya topraklarını yağma etmeye gelen yabancı kapitalistler ve onların yerli işbirlikçi kompradorlar, toprak ağaları ve büyük bürokratlar tam bir sefahat hayatı yaşamakta, rüşvet ve ahlaksızlık her yerde kendini göstermektedir.

Endonezya'da bugün sefalet ve sefahat kucak kucağıdır. Endonezya halkı aç, perişan ve binbir hastalığın pengesinde kıvrılırken, Jakarta'nın lüks otellerinde, lokantalarında, gece kulüplerinde Endonezya topraklarını yağma etmeye gelen yabancı kapitalistler ve onların yerli işbirlikçi kompradorlar, toprak ağaları ve büyük bürokratlar tam bir sefahat hayatı yaşamakta, rüşvet ve ahlaksızlık her yerde kendini göstermektedir.

tasarının gerçekleşmesi de yabancı sermayenin yardımına bağımlıdır.

«Hedefiniz yüksek üretim, yüksek vergidir. Ulaşılmaz güç lü hedef. Vergileme tabii ki bizim gibi ilkelimize kadar rüşvetle kokmuş bir askeri rejimin harcı değil. Böylece bizim için tek çare, ithalatı da, ihracatı da vergilemek.»

Bugün enflasyon yüzde 650 civarında. Kişi başına düşen yıllık gelir ise 400, frank. General Suharto'nun bütün güçlükleri «harika» bir biçimde çare bulabileceğine halk pek inanmıyor. Ancak yabancı sermaye ile yerli uçakları bu kavayı ısrarla yaratmaya çalışıyor.

Yoksul halk kitleleri, ordunun hunhar ekinayetlerinden tamamen sıyrılmış durumda.

İç politikada tam bir kargaga hüküm sürmekte. İktidarı elinde tutan Endonezya Ordusu, 600 bin kişiyle Güneydoğu Asya'nın en büyük askeri gücü. Eski başkan Sukarno göz hapsinde. Sözüm ona özgür... Ama ziyaretçi kabul etmeye bile hakkı yok. Japonya'da yaşayan karısı Devi ve Endonezya'daki karışıklıklar sırasında doğan kız için de bu yasak geçerli. Bununla birlikte Sukarno'nun portresi hâlâ paraların üstünde Endonezya'da. Hakkında yazılan kitaplar ise Jakarta'da kitapçı vitrinlerini süslemekte devam ediyor. Çin'le yakın politikasının yerinde ise tabii yeller esiyor.

Endonezya Dışişleri Bakanı Adam Malik, bir görüşme sırasında bana, «Mao'nun Çin'i ile, bu ülke kışkırtma faaliyetlerini sürdürdüğü müddetçe diplomatik ilişkilerimizi yenilemeyi düşümemeyiz. Endonezya'da da artık komünist partisinin faaliyetine izin veremeyeceğiz.» dedi

«Şimdiye kadar kaç komünist öldürdünüz? 1 Milyonu buldu mu?»

«Bu rakamı biraz mübalağah sanıyorum.»

«Aktif olup da hesabı görülmeyen komünistler varsa sayıları ne kadar?»

«Evet var... Bin civarında belki...»

Adam Malik, Sukarno zamanında da kabinede idi. Bugün iktidarda olan çok sayıda bakan için de durum bundan farklı değil. Bunların hemen hepsi ancak darbeden sonra eski rejime karşı olduklarını, komünistlerle yakınlık kurulmasına, Sukarno'nun güdümli demokrasisine karşı çıktıklarını beyan etmişlerdir.

Bugünkü başkan Suharto ise, Sukarno'nun rejimini sırasında adı pek duyulmayan bir generaldi. Şimdi Suharto'nun en büyük dertlerinden biri, 1971'de yapılması öngörülen genel seçimler. Jakarta politikacıların çoğu Endonezya politikası arenasında bugün hâlâ ağırlığı duyulan komünist seçmenlerin oylarının nasıl «avlanacağı» hesabıyla meşgul. General Suharto'yu korkutan da bu. Bununla birlikte ordunun oy hakkı olmasına rağmen Endonezya Parlamentosunun 414 sandalyesinden 75'i orduya ait.

Komünistlerin seçimler yaklaştıkça yeniden politik bir güç olarak ortaya çıkmaları korkusuna bir de ülkeyi gündüze günde saran açık tehlikesi eklenmekte. Endonezya adaları bugün bir yandan açlığın, öbür yandan rüşvetin pengesinde. Halk rüşvetten iliklerine kadar kokmuş askeri rejimden tek kelimeyle nefret ediyor. Buna rağmen Endonezya Ordusu'nda rüşvet her geçen gün biraz daha gemi ayağı alıyor. Bir örnek bu konuda yeteri kadar fikir verecek:

Jakartada Ramayana adlı lokantada bir biftek 35-40 frank arasında. Bir generalin aylık ücreti ise 250 frank. Bu durum, generallerin Ramayana'nın baş

Özenti IV

Allahsız Nazım'ın yoldaşlarına demir yumruğunu vur Etmeden merhamet göz yaşlarına, idam sehpasını kur Tura'm kur! O müthiş darbene devam et, milletin namusu sana emanet, kim ederse emanete hiyanet, belini kökünden kır Tura'm kır!

F. CEMAL OGUZ OÇAL
(Bugün - 14.3.1967)

Ortada bir Endonezya tabakası var. Orada da sizin adamlarınız ihtilali yapıp başa geçmek gayreti göstermişlerdi. Ne oldu akubetleri? Pis lesleriyle Endonezya sokakları doldu. Bunu mu istiyorsunuz? Zarara rıza gösterene acımaz!

N. MUSTAFA POLAT
(Sabah - 18.4.1967)

Jakarta'da Suharto'nun kanlı darbesini gösteren bir duvar panosu... Ön planda kendi resmi de görülen bu panoyu Suharto, emperyalizm adına kurduğu kanlı faşist rejimin bir iftihar tablosu olarak teşhir etmektedir...

müşterileri olmakta devam etmesini engellemiyor!

Birleşik Amerika, General Suharto'ya etrafındaki rüşvetçi askerlerde temizlenmesini ve bunların yerini Amerika'ya ve İslama tamamen bağlı siviller getirmesini salık vermiştir. Jakarta'da şimdi herkes Amerika ile dostluk ta illeri gitme yarışındadır.

Amerika'nın istekleri, bir zamanlar üçüncü dünyanın lideri sayılan Endonezya adalarında şimdi mir telakk edilmektedir.

Suharto'nun faşist ve kokmuş rejimi Endonezya adalarını peşine taşıyıp Amerikan kıtasına rampa ettiriyor.

Hollanda sömürsünden Amerika sömürsüne...

Endonezya'nın ikinci dünya savaşından bu yana olan yakın tarihini bilmekte özetlemek mümkün...

S O N

Orman vurgunu ve 7 milyon orman köylüsünün dramı

Galip ARSLAN

Başka orman ürünü olan tomrukların üretiminde bütün meşakkati çeken orman köylüleridir.

DÜZENSİZ Türkiye'de, herşeyde sömürü olduğu gibi, orman içinde de alabildiğine bir sömürü vardır. Türkiye topraklarının 10 milyon 600 bin hektarlık kısmı ağaçlarla kaplıdır. Bu ormanların 3 milyon 900 bin hektarı normal, 6 milyon 700 bin hektarı ise bozuktur. Ormanların 5 milyon hektarı kuru orman, 5 milyon 600 bin hektarı ise balta-lik orman şeklindedir.

Devlet Planlama Teşkilatı'nın tesbit ettiğine göre ormanlarımızın yüzde 64'ü bozuk bünyelidir. Bu yüzden verim gücü düşüktür. Normal kuru ormanlarımızın hektar verimi 3 metreküp, bozuk kuru ormanlarımızın verimi 1.46 metreküp, balta-lik ormanların hektar verimi ise 0.482 metreküp olarak tahmin edilmektedir.

Türkiyede orman içinde ve orman kenarında 7 milyon köylü yaşamaktadır. Bunların fert başına yıllık gelirleri 110 liradır. Orman köylüsü gözden ve gönülden ıraktır. Onun için, Türk basınında gündeye kadar orman konusu üzerine ciddi bir yazı da yazılmamıştır. Orman köylülerinde ne yol, ne su, ne de okul vardır. Orman köylüsü doğuştan suçlu kabul edilmektedir. Orman köylülerine devlet

orman işletmelerine «keçi» gözüyle bakılmaktadır.

Biz bu incelememizde, orman köylüsünün emeğinin nasıl sömürüldüğünü, orman ihalelerinde ne dalavereler döndüğünü, orman köylülerince kurulan orman kooperatiflerine orman işletmelerince nasıl baskı yapıldığını ve bir orman kooperatifinin öyküsünü anlatmaya çalışacağız.

Orman köylülerinin geçim kaynağı orman ürünleri ve ceza tehdidinde rağmen ormanlardan açmış olduğu tarlalardan elde ettiği mısır ve buğday ürünleridir. Mısır ve buğday üretimi orman köylüsünün ancak birkaç aylık geçimini sağlamaktadır.

Orman köylüsü yılın üç ila beş ayı ise ormanlarda kesim, çekim ve temizlik işlerinde çalışır. Ormandan üretilen tomruk ve odunları keser, orman kenarındaki ara depoya taşır, istif eder. Köylünün burada işi bitmiş sayılır. Ara depodan odun ve tomrukları kasabada bulunan ana depoya nakliyatçıları taşır. Bu taşıma işinin hamallığı da yine orman köylülerine yaptırılır.

Orman köylüsü, orman ürünlerinin üretiminde alınteri döktüğü halde eline geçen pay de-

vede kulaktır, arslanpayını, her işte olduğu gibi «aracıları» almaktadır. Gerek mısır ve buğday ürün, gerekse orman ürünlerinden kendisine düşen pay orman köylüsünün bir yıl boyunca geçimini sağlamadığı için, bu 7 milyon insan, üç beş ay dışında bütün geçimini, kasabadaki tüccardan veresiye al katına aldığı buğday ve mısır ile sağlar. Bu borçlanmalar, orman köylüsünü aracının ve tefecinin kölesi haline getirir, arada bir avuç insan orman ürünlerinden milyonlar vururken, 7 milyon insan açlık ve sefalet içinde sürünür.

Ormanlarımızın ve orman köylüsünün emeğinin bu bozuk düzende nasıl sömürüldüğünü rakamlarla görelim:

Ana depoya gelen odun ve tomrukları boylarına ve cinslerine göre parti parti istif edilir. Maliyet hesapları yapıldıktan sonra orman işletmesince açık artırmaya çıkarılır.

İhale günü Türkiye'nin kereste piyasasını elinde tutan bir kaç kereste tüccarı partileri a-

ralarında bölüşürler. Bu rada, artırmaya dışardan girmek isteyen birkaç kişinin eline de bir kaç bin lira «sus payı» verirler. Usulen bir artırma yapılır ve istifler muhammen bedelin bir kaç lira üstünde satılır. Odun müteahhitleri yakacak odunda da ton başına en az 50 lira kâr etmektedirler.

1961 yılında 5 milyon 553 bin 709 ton yakacak odun üretilmiştir, ve odun müteahhidinin cebine kâr olarak 277 milyon 685 bin 450 lira girmiştir. Bu miktar 1962 yılında 275 milyon 591 bin 700 lira, 1963 yılında 277 milyon 908 bin, 1964 yılında 312 milyon 826 bin 350; 1965 yılında 310 milyon 500 bin 700, 1966 yılında ise 319 milyon 925 bin 700 liradır.

Yani altı yıl içerisinde odun aracısının eline yalnız yakacak odundan kâr olarak 1 milyar 784 milyon 437 bin 900 lira geçmiştir.

Devlet kendi mülkiyetinde bulunan ormanlardan elde edilecek yakacak odunu, kömürü olduğu gibi, aracılar tüketiciye

intikal ettirseydi, bu iki milyar liraya yakın para devletin elinde kalacaktı. Ve halk da odunu, tonu 200-225 liradan yakmıyacaktı.

Orman yasasının 34. maddesine göre, devlet ormanı bulunan köy ve kasaba halkının kesip satış istif yerlerine taşıdıkları kerestelik tomruk ve odunların bir miktarını artırmaya girmeden orman işletmesinden satın alma hakkı vardır. Bu miktar tomrukta 10 metre küpü geçmemek şartıyla, üretilen miktarın yüzde 25'ine, odunda ise yüzde 100'üne kadardır.

Orman işletmeleri, belediyeler, hastaneler, askeri birlikler ve benzeri yerlere her yıl belirli miktarlarda odun vermeği taahhüt etmektedirler. Bu sözleşmelerle olmaktadır.

Örneğin: Ulus Orman İşletmesi, Zonguldak Belediyesi'ne 25 bin metreküp odun vermeyi taahhüt etmiştir. İşletme bölgesinde üretilen yakacak odunun 25 bin metreküpü Zonguldak Belediyesi'ne verilmiş belgeleri alan odun araçları arasında artırmaya çıkarılabilir. Böylece Ulus Orman İşletmesi, Zonguldak Belediyesi'nin 25 bin metre küplük odun ihtiyacını karşılamış ve taahhüdünü yerine getirmiş olmaktadır.

Her işletme kendi bölgesindeki üretimle bu ihtiyaçları karşıladıktan sonra, kalan odunu, maliyet fiyatına orman köylüsüne satmaktadır. Böylece odunu maliyet fiyatına satın alarak piyasaya sürecektir orman köylüsünün cebine bir kaç kuruş fazla girmesi sağlanmak istenmiştir.

Orman işletmeleri genel olarak yakacak odunun yüzde kırkını maliyet fiyatına üretici durumunda olan orman köylüsüne satması gerekmektedir.

● Tomrukta Sömürü Düzeni

Ancak Türkiye'nin hiçbir yerinde orman köylüsü ürettiği odunun yüzde 40'ını peşin parayla orman işletmesinden satın alarak piyasaya sürecektir mal güce sahip değildir. Bu hakkını çok düşük fiyatlara aracıya devretmektedir.

1966 yılında 6 milyon 398 bin 514 ton yakacak odun üretilmiştir. Ton başına ortalama eli- li lira kâr eden aracının eline 1966 yılında 319 milyon 925 bin 700 lira geçmiştir. Eğer orman köylüsü, orman yasası gereğince kendisine tanınan haktan yararlanarak üretilen odunun yüzde kırkını kendi adına piyasaya sürmüştü olsaydı, ton başına 50 lira kâr edecek ve 1966 yılında eline 127 milyon 570 bin 280 lira geçecekti.

Köylü bu hakkını, yirmide, otuzda bir flatına, icabında beş paket sigaraya devretmek mecburiyetinde bırakılmıştır. Doğu-

O HALDE ALINAN KREDİLER NERELERDE KULLANILIR?

Zaten alınan krediler inekçilikte kullanılsa sahibine pek kâr bırakmaz, kısa zamanda milyoner namzedi yapmaz. Bundan çok kârlı yollar vardır elinde parası olanlar için. Bunları iki kısımda inceleyebiliriz: 1 — Tefecilik, 2 — Kuzu alımı.

TEFECİLİK

Bölgenin yüzde yetmişi muhtaç durumunda olduğundan kredi alan adam çabuk müşteri bulur bu yolda. İhtiyacı olanlar bu hayırsızların başına toplanır, ondan borç para isterler. O da tabii yardım elini uzatır. Uzattır ama senet alır. Hakkı tabii, alacak senedi. Alacak ama bu senede aylık yüzde on faiz ekler. Resmi makamlara ihraz edildiğinde açık vermemek ve suçlu duruma düşmemek için senet faiz tutarı ile birlikte tanzim edilir. Yani bir adam ikiyüz lira almışsa iki ay vade ile, borç miktarı 240 liradır. Senet 240 lira üzerinden tanzim edilir. Böylece kredi sahibi yılda yüzde yüz yirmi, hattâ faiz faizini de dikkate alırsa yüzde ikiyüz kâr eder zahmetsizce. Bu tip borç alanlar ise ya gurbete çalışmaya gidenler, ya askerdeki oğluna para gönderenler veya ilkbaharda sıkıntıya düşen yoksul kimselerdir.

KUZU ALIMI

Bu daha ilgi çekicidir. Çünkü satın alınan doğacak kuzulardır. Bölgenin iklim şartları dolayısıyla ilkbahara doğru para sıkıntısı artar. Yinecek, giyecek, hayvanlara yem almak için para gerekir. Satılacak birşey de yoktur pek. Olsa bile satın alacak kimse yoktur bu mevsimde. Yine baş vurulacak yer para sahibi hayırsız kimselerdir.

Koyunu olanlar doğmamış kuzuları satırlar. Sonbaharda ikiyüz lira edecek kuzular yetmiş, seksen liraya alınırlar. Bunların sağlam teslimi şarttır. Bir de senet yapılır verilen paranın iki misli üzerinden. Oooh, gel keyfim gel.

Koyunu olmayanlar da kendi güçlerini satırlar.

AHİR KREDİLERİ

İnek kredisi alan adamın inekleri doğurdu, çoğaldı. Barındırarak yer yok. Hemen bankaya kogar; «Benim inekler doğurdu, ahırım kafi gelmiyor, yeni ahır için yeterli kadar param da yok aman bana yardım.» Banka gereken incelemeyi yapar yine. Komşuların danaları gösterilir gerekirse ve ahır kredisi alınır. Yirmibin lira alınmışa beşbinine ahır yapılır veya eskileri tadil edilir, geriye kalan parayla da yukarıda saydığımız temiz(!) işler çevrilir.

KOOPERATİF KREDİLERİ

Tarım kredi kooperatifleri, Ziraat Bankası'nın beslediği faydalı gayelerle kurulmuş kuruluşlardır. Gel gör ki, bütün iyi niyetlere rağmen hiçbir fayda getirmiyor dar gelirli çoğunluğa.

Kooperatiflerin verdiği kredi 50 — 15000 lira arasında değişir. İlk olarak kredi alan dar gelirli vatandaş bununla ihtiyacını giderir. Ondan sonraki yıllarda ise sadece kooperatifin borcunu vermek için kredi alır. Böylece her yıl faizleri eklenmek suretiyle çoğalan bir borç ertelenmiş olur aslında. Tabii bu arada tefeciler borcunu veremeyen kimselerin imdadına yetişmekte geç kalmazlar.

1000 — 15000 arasındaki kredilerden yalnız kooperatif yöneticileri, onların akrabaları ve hatırı sayılı kimseler yararlanabilir. Dar gelirli kimseler 50 — 1000 lira arasındaki kredilerden nasıpları alırlar. Devlet veya Ziraat Bankası ödüne getirileni yeterli saymakla kendini suçsuz çıkarabilir. Bunda bir dereceye kadar hakk da olabilir, ama tefecilerin ve çıkarıcıların hiç olmazsa devlet parasıyla vatandaşın soymasını önleyecek daha kontrollü bir sistemi tatbik etmeye de kudreti yeter herhalde.

Memduh ALOĞLU
(Finike)

Kredi Soygunu

«Karsa gidelim Karsaa». Gidelim de görelim yurdumuzun Rus sınırındaki serhad şehrinin.

Folklor yönünden, tarih yönünden, hayvancılık yönünden zengin kaynaklara sahiptir Kars. Üstelik şeyhi olmayan, a- gası olmayan, taassubu az olan tek ilimizdir belki de. Bunun yanında bir derdi var Kars'ın. Sömürücüler getirmişler bu derdi Kars'a.

Kars'taki sömürü düzenini besleyen kaynak. Ziraat Bankası'nın kredileridir. Bu kredileri üç kısımda inceleyeceğiz: 1 — Hayvan kredileri, 2 — Ahır kredile- ri, 3 — Kooperatif kredileri.

HAYVAN KREDİLERİNİN ALINMA ŞEKLİ VE KULLANDIĞI YERLER

Bu kredilerin halk arasındaki ismi inek kredisidir. Hallı vakti yerinde olanlara, yeterli kadar toprağı ve ahır o- lanlara verilir. Bu kimseler tapularıyla birlikte Ziraat Bankası'na müracaat ederler. Banka gereken incelemeyi yapar, uygun görürse genel müdürlüğe teklifte bulunur. Orası da uygun görürse adamın evi ipotek yapılır ve kredisi verilir. Kredi- nin bankaca verilmesinin gayesi inek- çiliğin geliştirilmesi içindir.

Bu kredilerle hayvan (inek) alın- maz. Gerçi bankanın istediği kadar inek sigorta ettirilir ama, bu inekler o kiş- nin kendi inekleri veya yetmezse kom- şularının inekleridir. Bu suretle hem banka uyutulmuş, hem de alınan paralar açıkta kalmış olur.

Karadeniz fındık üreticisi nasıl kan ağlatılıyor ?

Orman işçiliği, maddeden sonra en ağır işçiliklerden biridir. Üstelik öteki işkollarının aksine sigortası, yaş haddi, emekliliği, maluliyet tazminatı da yoktur. İşte Isırganlı ormanında devrilen bir ağacın altında can veren altı çocuk babası 30 yaşlarındaki Sait Van ve altında kaldığı ağacın kütüğü... Gerek ailesi, gerek köylüsü Sait Van'ın arkasından günlerce kan ağlatmıştır.

Foto: G. ARSLAN

daki marabalar bile bu kadar sömürülmemektedir.

Orman yasasının 34'üncü maddesine göre, devlet, ormanı bulunan köy ve kasaba halkı, kesip satış istif yerlerine taşıdıkları kerestelik tomrukların yüzde 25'ine kadarını 10 metre köylüsünden satın alabilir. Orman köylüsünün, artırmaya girmeden orman işletmesinden satın alabileceği tomruk, hiçbir zaman ürettiği miktar ne olursa olsun 10 metre köylüsü geçemez. Örneğin bir orman köylüsü 40 metreküpden fazla tomruk üretse de sadece 10 metreküpü satın alabilir.

Örneğin 40 metreküp tomruk üreten bir köylü, bu tomruğun 10 metre köylüsünü, artırmaya girmeden, maliyet fiyatı üzerinden satın alabilir. Orman köylüsünün, artırmaya girmeden orman işletmesinden satın alabileceği tomruk, hiçbir zaman ürettiği miktar ne olursa olsun 10 metre köylüsü geçemez. Örneğin bir orman köylüsü 40 metreküpden fazla tomruk üretse de sadece 10 metreküpü satın alabilir.

Orman köylüsüne bir kaç kuruş gelir sağlamak amacıyla orman yasasına konan bu haktan yine araçlar yararlanmaktadır. Çünkü tomruğun metreküpünün ortalama fiyatı 300 liradır. Bir orman köylüsünün, aracı eline düşmeden 10 metreküp tomruğu orman işletmesinden alabilmesi için 3 bin lirası olması gerekmektedir. Ayrıca satın aldığı tomruğu piyasaya sürme olanaklarından da yoksundur. Bu nedenle orman köylüsü hakkını aracıya satmak zorunda kalmaktadır. Ayrıca orman işletmesi, orman köylüsünün bu haktan yararlanmasını belirli sürelerle sınırlandırıyor. Bir bakıma köylüyü aracının kucağına itmektedir.

Aracı köylüye en çok 100 lira vererek elinden bir vekaletname almakta ve bu vekaletname ile köylü adına orman işletmesine başvurarak tomruğu artırmaz satışmaktadır.

● Köylü 1, Aracı 20 Kazanıyor

Orman işletmesince ortalama 300 liradan artırmaya çıkarılan tomruklar ortalama 400 liraya kadar artırılmaktadır. Genellikle mobilya sanayiinde kullanılan tomruk, aracı tarafından ortalama 500 liradan piyasaya sürülmektedir.

Aracı, köylünün hakkını da kullanarak tomruğun metreküpünde 100 lira yerine 200 kazanmaktadır. 10 metreküp tomruğu artırmaya girmeden orman işletmesinden alarak piyasaya sürmek suretiyle sadece bir köylünün sırtından 2 bin lira kazanırken köylü 100 lira kazanmaktadır.

Bu işi yapan araçlar çoğunlukla ilçe merkezlerinde oturmakta ve odun, tomruk hakkını kullandığı köylerle ilişkisini kesmemektedir. Bu araçlar sömürdükleri köylülerin ekorumu meclisi görüşünü de dikkate almaz. Köylülerden birinin kızı ni evlenecek, en gösterişli armağanı bu araçlar gönderir. Bir köylünün öküzü mü öldü, hiç düşünmeden parasını çıkarır verirler. Orman köylülerinin gözünde bu araçlar, bir çeşit "Sosyal Sigortalar Kurumudur".

Kesim mevaliminin bitiminde iki üç köyün tamamından tomruk ve odun hakkını yirmide bir fiyatına satın alırlar. Ve bu sömürü düzeni yıllar boyu böyle devam eder gider.

1968 yılı bütçe görüşmeleri dolayısıyla Orman Genel Müdürlüğü İstatistik Şubesi'nce hazırlanan kitapta, 1961 yılında 1 milyon 464 bin 101, 1962 yılında 1 milyon 829 bin 199, 1963 yılında 2 milyon 107 bin 464, 1965 yılında 2 milyon 617 bin 916,

Fındık, ülkemizin incir, üzüm pamuk gibi en başta gelen ürünlerinden birisidir. Ve hattâ birincisidir, diyebiliriz. Ama, gel gör ki, üreticiler doğru dürüst karımlarını dahi doyuramaz... Böyle olmasına karşın Doğu Karadeniz köylüsü fındıktan ayrılmaz; onunla iç içe, gönül gönüle bir yaşantısı vardır. Anası onu fındık gölgesinde doğurmuş, fındık gölgesinde büyümüştür. O da çocuklarını fındık gölgesinde, fındık yesilinde büyütmeğe çalışmakta, daha doğrusu "ne yardan ne serden" geçerek bir lokma, bir hurka yaşayıp durmaktadır, işte...

Karnını doyuramayan üreticiler, yeni fındık alanları aramakta, ormanları, korulukları kesip yakmakta, daha başka bir şey bulamazsa üç beş dönümlük mısır tarlasını fındıklık yapmaktadır. Eski fındıklığı ise, günden güne verimini düşürerek temelinde dayanaksız şaşkın üreticiyi tümüyle tefecinin boyunduruğuna düşürmektedir. Birçok yazılarımızda da belirttiğimiz gibi bunun yüzlerce, binlerce örneği hergün gözlerimizin önünde dönmüş durmaktadır.

Dünya fındık üretiminin % 70'i ülkemizde yetişmektedir. Bu durum ise, dünya fındık pazarlarını aklırlı, planlı, devletçi bir yolla tutabileceğimizi gösterir. Ama nerede? Ne zaman? Nasıl? Kimlerle? Bu pazarları tutup, istediğimiz değerde, istediğimiz yerlere fındığımızı satıp, gerçek kârını yine üreticilere döndürdüğümüzde, toprak ve tarım reformu ile birlikte, değil üç milyonluk halk, 10 milyonluk bir nüfus bile geçindirebiliriz...

Halen ülkemizde 278.943 Hektar fındık alanı vardır. Bu alanın teknik bir işletme ile bugünkü verimin üç dört katı ürün verebileceği tarımcılarca saptandığını da göz önünde tutarsak, bizim hâlâ daha ne beklediğimize şaşmamak elde değil... Ne kadar gelişmiş üretim de olsa günden güne üretimin çoğalma gösterdiği, hattâ bazı yıllar dünya üretimine denk düştüğü görülebilmektedir. Havasına düşerse verim artmakta, kurak falan giderse verim çok düşmektedir. Her iki durumda da aracı tüccar, tefeci zarar etmemekte, ne olursa üreticilere olmaktadır. Kısacası, dönmüş dolmuş kabak üreticinin kafasında patlamaktadır.

Sen on yılın fındık üretimi ve dalgalanmaları ise şöyledir:

Yıl	Üretim (ton)
1958	132 183
1959	104 705

1960	58 470
1961	76 000
1962	122 380
1963	88 40
1964	195 215
1965	62 000
1966	190 000
1967	71 000

Bu değerlere göre on yıllık fındık üretimi ortalaması ise, 109 000 tondur. Bu tonlar ne denli artarsa artsın, ne denli değerlendirilirse değerlendirilsin Karadenizli gurbete düşmekten, "Astoryalar"ı sıra beklemekten, hasta sökel olup sürünmekten, kan davası gütmekten kurtulma olanakları düşmüştür...

1967 yılı genel "İhracatımız" 4.701 milyar T.L. idi. Bu oranın % 80'i tarım ürünlerinden elde edilmekte, Fındık ise, genel "İhracat"ın % 16'sını bulmaktadır. Bu oranlar bile fındığın Türk ekonomisine büyük katkılarda bulunduğunu göstermektedir. Ama, fındık üreticisi alıcısının bütçesine asla... Asla, çünkü, fındığı köylüye maliyeti (kilosu) kuruş toprakta 506 kuruş, taban toprakta 303 kuruş olmuştur. (Tarım Bakanlığı Giresun Fındık Araştırma Enstitüsü 24/7/1968 tarih 1845 sayı, 9039 nolu tel yazısından). Fındığın kilosu ise aynı yıl ortalama 4-5 lirayı geçmemiştir. Varın gerisini siz hesap edin... Bu yıl ise durum daha da kötüye gideceği henüz emeldir... Daha şimdiden endişeler, feryatlar başlamıştır, bile...

Tüccar, aracı, tefeci bunalmış üreticiden fındığın kilosunu 4-5 liraya kapatıp, Fisko Birliğe 6 liradan fazlaya satma yollarını bulurken, "İhracatçı" firmalar da tath kârlara konmaktadır. Bu tath kârların her yıl nasıl da artırılma yollarının bulunduğunu aşağıdaki çizelge gün gibi açığa çıkarmaktadır.

Yıl	Kabuklu Fındık (ton)	Tutarı (milyon dolar)
1960	82 315	39.2
1961	72 001	42.1
1962	87 169	59.6
1963	82 922	54.0
1964	97 692	56.0
1965	116 583	61.7
1966	104 205	56.0
1967	145 354	83.9

Evet, bu çizelge tüm gerçekleri soygunları fazlaca bir yorumla da girişmeden gün gibi açığa çıkarmaktadır.

I. Kavalcıoğlu

1966 yılında ise 2 milyon 840 bin 417 metreküp tomruğun gayrimamul olarak satıldığı belirtilmektedir. Toplam olarak altı yıl içinde orman işletmesince işlenmemiş tomruk satışı 12 milyon 431 bin 438 metreküptür.

Orman köylüsü örgütlenmiş olsaydı, bu miktarın yüzde 10'unu, yani 1 milyon 243 bin 143 metreküpünü artırmaz satış alarak piyasaya sürerek ve metreküpünde 200 lira kâr edecekti. Oysa bu miktar orman köylüsü adına araçlar tarafından satın alınmış, aracının cebine girmiştir. Buna karşılık aynı süre içinde de orman köylüsünün tomruktan kazandığı paranın 12 milyon 431 bin 400 lira olması lazım gelirken, orman köylüsü satınalma gücünün yakluğu nedeni ile bu hakkını yirmide bir fiyata aracıya satmıştır.

İkinci beş yıllık planda belirtildiğine göre, Türkiye'de 13 bin 276 orman köyü vardır. Ve bu köylerde 7 milyon insan yaşamaktadır. Yani 7 milyon orman köylüsü tomruktan 6 yıl içinde 12 milyon 431 bin 400 lira kazanırken, aynı süre içinde araçlar 248 milyon 628 bin 143 lira kazanmışlardır. Türkiye'de kaç odun müteahhidi (aracı) bulunduğu bilinmemektedir. "Ve bu yolda ne Devlet İstatistik Enstitüsü'nce, ne de Orman Genel Müdürlüğü'nce bir araştırma yapılmamıştır. Çünkü bu

güne kadar Orman Genel Müdürlüğü orman köylüsüne bu açıdan bakmamıştır. Orman köylüsü orman idaresince, "ormanı kemiren keçiden" farksızdır. Orman idaresi devamlı surette orman köylüsüne bu gözle bakmaktadır.

● Orman Köylüsünün Ortalama Geliri

1968 yılı bütçe görüşmeleri için Orman Genel Müdürlüğü'nce yayınlanan kitapta, altı yılda, üretim, imalat, ulaştırma ve orman bakım işleri dolayısıyla orman köylüsüne ödenen paranın 1 milyar 932 milyon 271 bin 686 lira olduğu belirtilmektedir. Bir yılda ödenen miktar ise ortalama 322 milyon 45 bin 261 liradır. 7 milyon orman köylüsü bulunduğuna göre, ormanda yaşayan bir insanın ormandan sağladığı yıllık gelir 46 liradır.

Aynı süre içinde aracının eline odundan 784 milyon 437 bin 900 lira, tomruktan ise bir milyar 243 milyon 143 bin 800 lira kâr olarak geçmiştir. Yani araçlar altı yılda 2 milyar 27 milyon 581 bin 700 lira, bir yılda ise ortalama 337 milyon 936 bin 280 lira kâr etmişlerdir.

Bu yolda araştırma yapılmadığı için kesin bir rakam veremiyoruz ama, bin odun aracısı bulunduğunu kabul edersek,

bir aracının odun ve tomruktan kârı 337 bin 930 liradır. Yani ormandan yılda ortalama 46 lira kazanan köylünün 7 bin 344 katıdır.

7 milyon orman köylüsünün 4 milyonu orman kenarında, 3 milyonu ise orman içerisinde yaşamaktadır. Orman içi köylülerinin ormandan başka geçim kaynağı yoktur. Tarım ve hayvancılık ancak kendilerini birkaç ay idare edebilecek kadar geliştirmiştir.

Orman kenarı köylüleri ise bir miktar hayvancılık yapmakta ve tarımla uğraşmaktadır.

Bir yılda orman köylüsüne üretim, imalat, ulaştırma ve orman bakım işleri dolayısıyla ödenen paranın tümünün orman içi köylülerine ödendiği kabul edilirse, bu takdirde orman köylüsünün yıllık ortalama geliri 110 lira olmaktadır. Odun müteahhidinin (aracının) yıllık geliri 337 bin 930 lira olduğuna göre, aracı yıldır orman köylüsünün 3370 katı gelir sağlamaktadır.

Ne doğmamış kuzularını elleri liradan satanlar, ne de emeğin üçte bir fiyatına kıstan ipotek edenler, orman köylüleri kadar sömürülmemektedirler!

— GELECEK HAFTA —

Orman Köylülerinin Dramı

Peşmergeler, petrol rafinerisini nasıl havaya uçurdular?

BARZANİ'NİN PEŞMERGELERİ
— Ortadoğu'nun en usta gerillacıları —

DİCLE'nin doğusunda-ki 2,5 milyon Kürt'ün yaşadığı bölge, yani Irak'ın yarısı, tamamıyla Barzanî ve 9 kişiden kurulu komitesi tarafından idare edilmektedir.

Son ziyaretim sırasında bu 9 kişiyle yaptığım görüşmelerde, onların, bundan önceki ziyaretimde tanıştığım 17 kişilik komisyondan çok daha fazla yetki sahibi olduklarını anladım. Askeri birliklerin başkumandanı ve ihtilal konseyi başkanı olarak Barzanî'nin hâlâ eski gücünü muhafaza ettiğine şüphe yoktur. Ayrıca lider bütün Kürtler tarafından gayet samimi ve derin bir inanç ve sevgiyle tutulmaktadır. İtibarının çok yüksek olması bir yana Barzanî bütün peşmergelerin babası gibidir. Fakat artık üç yıl önce olduğu gibi günlük kararlar ona sorulmaktan sonra ahamaktadır. 68 yaşındaki Barzanî'nin genel karargahına 15 mil uzakta, bir dağın yamacında kendi özel karargahı vardır. Bütün önemli meseleler kendisine danışılmak-taysa da Kürt liderin veto hakkı yoktur. Söz gelimi bana Kerkük'e yapılan saldırıya karşı olduğunu fakat azınlıkta olduğu için zorunlu kabul ettiğini açıklamıştı. Devrim liderleri artık gençler arasından seçilmektedir. Bütünün genel sekreteri olarak Barzanî'den sonra ikinci adam durumundaki Dr. Mahmud Osman henüz 31 yaşındadır.

Kürdistan'da bulunduğum sürece Irak Hükümeti'ne ait uçaklar devamlı olarak bölgeyi bombalıyorlar ve birkaç stratejik noktada da kara savaşı devam ediyordu. Şimdi sayıları 15.000'e yükselmiş olan peşmergeler devamlı olarak silah altında bulunuyorlardı. Bir o kadar askerin de ihtiyat olarak hazır beklediklerini öğrendim. Bütün askerler üç yıl önceki kuyasla çok daha iyi teçhizatlandırılmışlardı. Elleri otomatik silahlar ve uçaksavar topları vardı.

Mart ayında Kerkük'e yapılan saldırının ayrıntılarına öğrenmek istediğim zaman bunun çok kolay olacağını anladım. Genel hareketi yöneten kişi, 1966 yılındaki ziyaretim sırasında bana tercümanlık yapan ve ikinci ziyaretim sırasında da her gün kasaba sokaklarında rastladığım Samî'den başkası değildi.

Diğer devrimci liderler gibi Samî de bu takma ismi hükümet kontrolündeki akrabalarını korumak amacıyla kullanmaktadı. Önce Manchester Üniversitesi'nin mühendislik bölümünden mezun olmuş, daha sonra öğrenimine Londra İktisat Fakültesinde devam etmiştir. Bundan önceki ziyaretimden beri Samî'nin süratle yükselmesi beni memnun etmişti. 30 yaşında olan Samî artık yürütme bürosunda maliye işlerine bakmakta ve devrimin 4. adamı olarak görev almaktaydı.

Kerkük saldırısı hakkında

yaptığımız konuşmadan öğrendiğimiz hususlar ve bunlardan çıkan neticeler gerçekten hayati önem taşımaktadır. Kerkük saldırısı geçen kış devrim konseyi tarafından yapılan temel politika değişikliğinin ilk kısmıdır ve gayet istemiş olsaydı saldırıyla petrol rafinerisine çok daha büyük zarar verilebilirdi. Kerkük'te savunma tedbirleri alınmasına rağmen yeni bir saldırının yapılacağına kesin gözlerle bakılması gerekir.

Bazı mülahazalarla büyük bir saldırıya girişmekten vazgeçtik. Özellikle büyük saygı duyduğumuz ve dostluklarına büyük değer verdiğimiz, Batılı ülkeleri kuzdurmadan kaçınıyoruz. Ayrıca Kerkük petrol yatakları Kürdistan'ın ayrılmaz bir parçasını teşkil etmektedir ve biz bir saldırıya girişmekle ileride bizim temel gelir kaynaklarımızdan birini mahvetmiş olacaktık ve hâlâ Bağdat hükümetiyle her iki taraf için de kabul edilebilecek şartlarda uzlaşabileceğimiz düşünüyorduk.

Fakat Baasçıların yaptığı hükümet darbесinin hemen ardından bu yozlaşmış rejim işbaşında olduğu sürece Bağdat hükümetiyle hiçbir zaman yeniden müzakerelere başlayamayacağımızı anladık ve böylece ilk kez olarak Baasçıların temel gelir kaynağını teşkil eden

ve bize karşı kullandıkları modern silahları almalarına yarayan petrol yataklarına karşı ciddi saldırılara girişmeyi düşündük.

Her ne kadar bu hiçbir zaman açıkça ifade edilmediyse de benim edindiğim intiba Kürtlerin istedikleri takdirde cidden zarar verebileceklerini göstererek Bağdat hükümetini bazı tavizlere zorlamayı, onu devirmeyi akıllarına koymuş olduklarıdır.

Tecrübeli bir mühendis ve asker olarak bu görev için Samî'nin seçilmesinden daha normal birşey olamazdı. Samî en büyük zararın nerelerden verileceğini biliyordu. Onun için bu yerlerden uzak durularak stabilizasyon ünitelerine saldırılmasını kararlaştırdı.

İkinci olarak ayrıntılı bir saldırı planı hazırlaması gerekiyordu. Bu sebeple 28 Aralık'ta Samî yanına iki kişi daha alarak koyun tüccarı kışığında düşmanın elindeki şehre doğru yola çıktı. 100 millik bir karlı dağ yolunun katedilmesi 4 gün sürecekti. Küçük grup sadece geceleri seyahat ederek Rania ve Qala Dizeh çevresindeki hükümet kuvvetlerini, Zap

Nehrini ve en nihayet yol ciple yolculuk için elverişli hale gelince geri kalan yolu geçerek Ali Musa'ya vardı. Üç koyun tüccarı rafineriyi oldukça yakından incelemekte güçlük çekmediler. Zaten Irak Petrolleri Şirketinin yayınladığı broşürlerden kuruluş hakkında oldukça ayrıntılı bilgi edinmişlerdi. Böylece en elverişli ateş mahallini tesbit etmekte güçlük çekmediler. Kerkük'tü Erbil yoluyla terkeden grup kısa bir süre sonra tesislerin 3 mil kadar yakınında elverişli bir nokta tesbit ettiler. Söz konusu noktada muhafaza oldukça zayıftı.

Genel karargaha dönüşlerinden sonra 200 peşmerge seçerek 2 ay sürecek olan eğitim çalışmalarına başladılar. Bu arada Samî, lojistik meselelerini çözümlemeye çalışıyordu. Yani gerekli teçhizatın saldırı için seçilen mahalle taşınması meselesiyle. Bir katır, 3000 tük mermi, veya 6 havan topu taşıyabiliyordu. Her topun üç parçaya ayrılarak üç katıra yüklenmesi şarttı. Grup beraberinde 6 havan ve 200'ün üstünde havan topu götürecekti. 23 Şubat günü 200 Kürt askeri ve

MUSTAFA BARZANİ
— Nübeti gençler alıyor —

malzemelerini taşıyan 100 katır yola çıktılar.

5 gün sonra güneğin battığı sıralarda küçük kervan Samî'nin 15 olarak kullanmaya karar verdiği küçük bir köye vardı. Kürtlerden meydana gelen köy halkının sadakati keşildi, fakat yine de 36 saat içerisinde köyden hiç kimsenin dışarı çıkmaması emredildi.

Samî hedefine oldukça tehlikeli bir yoldan yaklaşmaya karar vermişti. Kerkük'e gittiklerine ve önderinde düzgün bir yol bulunduğuna göre motorlu taşıt kullanmak istiyor-

Kıbrıs vatanperverlerine göre çıkaryol...

Londra'daki Kıbrıs Türk Vatanperverler Birliği, cemaatler arası görüşmelerle ilgili görüşlerini şöyle açıklamıştır.

«Bundan bir yıl önce, bunca yıldan beri ada halkını tedirgin etmekte olan siyasi buhrana bir hal çaresi bulunması için cemaatler arası müzakereler yapılmasında karar kılınmıştır. Olay bütün Kıbrıs halkına: hem Türkler hem Rumlarca sevinç ve memnuniyetle karşılanmıştı, çünkü iki cemaat temsilcileri ilk defa olarak bir araya geliyor ve doğrudan doğruya bir Kıbrıslıyı ilgilendiren meseleye hal çaresi aranması, dış ülkelerden kendi ülkemize kayıyordu. Bu da Kıbrıs halkının Türklerin ve Rumların bir zaferidir ve böyle felakiti edilmelidir, çünkü Kıbrıs işlerine kabaca müdahale eden Anglo - Amerikan emperyalistleri, Türk ve Rumları kavgaya tutuşturmasını becermiş ve sonunda hakem rolüne geçerek, bunca zaman halçaresi peşinde koşmuşlardır. Ve bilmiyor ki, bir Kıbrıslıyı ilgilendiren meseleye hep kendi çıkar ve hesaplarına uygun ve empoze hal şekilleri aramışlardır.

Emperyalistler cemaatler arası görüşmelerde de sonucuna kendi lehlerine olması için çeşitli dolaplar döndürmekten, çeşitli yollardan müzakereleri etkilemek, yönetmek gayretinden vazgeçmemişlerdir. Hafta iki tarafı tahrik ederek ve yeni hadiseler yaratarak, daima olduğu gibi hakem rolünde görünmeleri; özel olarak görevlendirilen elçilerinin çeşitli bahanelerle iki tarafı temsilcileri ve Ankara - Atina arasında mekik dokumaları, müzakereleri idare etmek manasından gayri bir mana ifade etmez.

Emperyalist oyunlarından çok çekmiş halkımız yeni tuzaklara basmamak için uyanık olmalıdır. Emperyalistlerin kendi meselelerimize karışmalarını, karıştırılmalarını istemem hakkımızdır.

Cemaatlararası müzakereler siyasi anlaşmazlığın halli için en uygun ve en salim yoldur ve her iki tarafı kabul edilebilecek bir anlaşmaya varıncaya kadar bu yol sabır ve sebatla takip edilmeli, her iki taraftan da bütün imkanlar zorlanmalıdır.

Anlaşmazlığın üç - beş aylık müzakerelerle çözülmesi imkansızdır, çünkü arada bunca kan vardır, tahrip edil-

miş bunca emlak vardır, yıllardan buyana biriken bunca problem vardır. Bu çaprazık problemler uzun sürecek görüşmeleri zorunlu kılar, fakat görüşmeler karşılıklı anlayış ve samimiyet içinde, itidal ve sabırla yürütülmeli, dış müdahale dikkatlice karşılanmalıdır.

Müzakerelerde önemli bir yol katedilmemiş olması, bazı noktalarda derin görüş ayrılığının mevcut olması, kesilmelerini gerektirmez.

Bilerek veya bilmiyerek, müzakereleri adeta bombardman edercesine ta başlangıçtan beri süregelen olumsuz davranış ve yorumlamalar, pek tabii ki, zararlıdır, kamuoyunu şaşırtmaktadır. Böyle bir esasa üzerine yapılan karşılıklı polemikler ve olumsuz yayınlardan yerli basının kaçınması gereklidir. Nitekim, Denktaş ve Kiriides'in basın menasipiarını birçok defalar müzakereler hususunda yapıcı rol oynamaya davet etmeleri anlaşıldı.

Ayrıca, Hükümet çevrelerinde artık kesinlikle takdir edilmelidir ki, Türklere karşı iyi niyet ve samimiyet, dostluk hisleri, büyük lafların ötesinde, fiiliyatla isbat edilmelidir. Araya giren güvensizlik, ancak bu şekilde bertaraf edilebilir. Türklere alıçanaphıkla, açık kalbilikle ve cesurca yaşamak, müzakerelerin başarıya ilerlemesine büyük ölçüde yardımcı olacaktır. Takdir edilmesi lazımdır ki, dostluk hislerini isbat edecek her fiili hareketle, müzakerelerde ileriye doğru bir basamak katedilecektir.

Bununla beraber Türk tarafına da aynı derecede sorumluluk düşmektedir. Cemaat olarak biz de Rumlara karşı aynı duygularla hareket etmeliyiz.

Bilhassa, yönetimin tarih ve toplum önünde büyük sorumlulukla yüklenmiş bulunduğunu belirtmek gerek. Müzakereler başarısızlığa uğrarsa kendi hükümetimizi ilan eder, kendi yolumuzda ilerleriz zihniyeti, şahsi ihtiraslar ötesinde hiçbir kıymet ifade etmez ve toplumumuzu yeni ve daha korkunç felaketlere sürükleyeceğinden, yönetimde bu düşüncenin galip gelmesi toplumumuzun ve yurdumuzun hayrına olacaktır.

Cemaatlararası görüşmelerden daha emin ve salim yol yoktur ve bütün Kıbrıslıların menfaatine sonuçlanmaları için her iki taraf da bütün imkanlarını zorlamalıdır.»

IRAKTAKİ KÜRT BÖLGESİ VE PETROLLER

du. Böylece bir düzine kadar çeşitli tip kamyon ve kamyonet bulundu. Toplar tekrar birleştirildi. Küçük bir kuvvet köyü korumak üzere geride bırakılmıştı, tepeden tırnağa kadar silahlı olan geri kalan peşmerge kamyonlara binerek hareket ettiler.

Saldırıya geçecekleri noktaya 5 yoldan ulaşabiliyorlardı, dolayısıyla her yoldan bir küçük grubun gitmesi kararlaştırıldı.

Yanlarında 81 mm. bir top ve çeşitli otomatik silahlar bulunan bir grup ise karşı saldırıya en elverişli görülen Kerkük - Erbil yoluna gönderildi. Bu grup, diğerleri geri çekilirken, son kursunu bitene kadar yerinden kıpırdamıyordu. Bir peşmergeye böyle bir emir verince yerine getireceği kesindir.

«Ateş mahalline gece saat 8 sularında vardık. Yukarı kadar kamyonlarla çıkabiliyorduk. Atılan her topun tam olarak nereye düştüğünü görüyor ve gerekli emirleri veriyordum. Çok dikkatli ve yavaş olarak 3,5 saat ateş ettik. Bir karşılık görmediğimiz ve elimizde de daha 100 kadar top kaldığı halde yerince zarar verdiğimizize kanaat getirerek geri çekilmeye karar verdim. Her şeyimizi toplayarak yeniden kamyonlara yükledik. «Peşmerge»ler geriinde hiçbir şey bırakmadılar.»

Son top ateginden 20 dakika kadar sonra 1000 askerden kurulu bir hükümet birliğinin Kerkük-Erbil yolundan tesislere doğru ilerledikleri görüldü. O yolda görevlendirilen 30 Kürt düşmanları ateş menziline girene kadar bekledikten sonra birden ateşe başladılar. Bunun üzerine hükümet kuvvetleri geri çekilmeye mecbur oldular.

Saat 1 sularında tehlike hemen hemen bertaraf edildikten

ve yol iyice kötüleştikten sonra kamyon görülerinden bazıları lambalarını yakmaları bir saldırıya uğramalarına sebep oldu. Kamyon lambaları MİG'ler tarafından görülmüştü, aşağıdaki kervan roket ateşine tutuldu. Ateş sırasında biri ağır olmak üzere sadece 5 kişi yaralandı. Ertesi sabah, geri çekilme yolları da bilindiğinden büyük bir karşı saldırı hareket bekleniyordu. Ama yalnız uçaklarla saldırıya geçildi ve tehzata zarar verilmesine rağmen can kaybı olmadı.

Daha sonra Kerkük çevrelerinde sıkı emniyet tedbirleri alınmasına rağmen tesisler hâlâ tamamiyle emniyete alınmış sayılmaz. Sami'nin düzenlediği saldırı ardından küçük çapta olmakla beraber gerillalar tarafından tesis ve çevresine 6 başarılı saldırı daha yapılmıştır.

Ayrıca Kürt izcilerinin ifadesine göre, gerçek hayal gücünden yoksun olan Bağdat hükümeti 90 metre aralıkla Kürtlerin ilk saldırıya geçtikleri bölgeyi kontrol altına almıştır, fakat Kürtlerin her saldırıda aynı taktikleri kullanacaklarını düşünmek hata olur. Kerkük şehrine sabotajcular sokarak yerli halktan yardım alabilirler. Böyle bir amaç uğruna vurucu güçlerinin yarısını kaybederlerse bunu hafif bir kayıp olarak niteleyeceklerdir.

IMECE

98 nci sayısını çıktı.

Sevket Süreyya Aydemir, Ahmet Köklügiller, Nebi Dadaloğlu, O. Nuri Koçtürk, Ahmet Uysal, H. Basri Aydın, Ayvaz, Türkaya Ataöv, Şefika Aliç, Haşim Kanar, A. Ziya, İ. Osmanoglu, Ali K. Gözlükara ve daha çoklarının güçlü değişiklikleriyle.

Yıllık abone: 15 lira
P. K. 375 Ankara
Ant Der: 623

ELLERİMİZ

Gardaşlarımız şiir kitabının; yurt içi ve yurt dışında kısa zamanda kapışılması üzerine, güçlü Ozan Nebi Dadaloğlu'nun «ELLERİMİZ» şiir kitabı yakında çıkıyor.

Fiati: 2,5 lira
P.K. 126 Ulus - Ankara
Ant Der: 624

Sınıf Açısından Türk Gençliği

Namık BEHRAMOĞLU
Fiyatı: 3 Lira
Dağıtım: GE-DA - İst.
Ant Der: 625

ANT Beşinci Cildini de Tamamladı

İki buçuk yıldan beri çeşitli maddi ve hukuki baskılara rağmen okurlarının desteğiyle sosyalist mücadelesini sürdüren ANT'nın geçen sayısı ile 5. cildi de tamamlanmıştır. Bu haftadan itibaren 6. cildine başlamış olan ANT'nın 105-130, sayıları kapsayan beşinci cildi de, önceki ciltleri gibi, haftalık olayları kronolojik şekilde ve sosyalist açıdan değerlendiren bir kaynaktır; ayrıca, seçkin yazar ve sanatçılarımızın kalemleri ve fırçalarıyla görüşlerini yansıttıkları değerli bir kültür hazinesidir. İlerideki yıllarda ANT ciltleri, sosyalist mücadele tarihi hakkında bilgi edinmek, geçmişin olaylarını sağlam şekilde değerlendirmek için gerektiğinde başvurabileceğiniz en güvenilir belgeler olacaktır.

ANT Ciltlerini Gelecek Hafta Alabilirsiniz

Kütüphanelerinde ANT ciltlerini bulundurmak isteyen okurlarımız için cilt kapakları ve ciltler hazırlanmaktadır. Cilt kapakları 15, beşinci cilt ise 50 lira fiyatla okurlarımıza sunulacaktır. Daha önceki 1, 2, 3 ve 4. ciltlerden az sayıda mevcut olup her birini 75 lira karşılığında temin edebilirsiniz. Beşinci cilt ve cilt kapakları 8 Temmuz 1969 tarihinden itibaren satışa çıkartılacaktır. İstanbul'daki okurlarımız Hürriyet Gazetesi karışındaki «Cağaloğlu - Bağmusalıp Sokak, Tan Apartmanı, No. 10/12»deki idarehanemize bizzat gelerek isteklerini temin edebileceklerdir. Tegra-daki okurlarımız ise, isteklerini «ANT Dergisi - P.K. 934 - Sirkeci - İSTANBUL» adresine bildir-melidirler. Ciltler ve cilt kapakları, talep arasına göre, ödemeli olarak adreslerine postalanacaktır. Ambalaj ve posta masrafları karşılamağ üzere ödemeli ücretine her cilt kapağı için 3, her cilt için de 5 lira ilave edilecektir. Sadece beşinci cilde mahsus olmak üzere okurlarımıza yine bir kolaylık sağlanmıştır. ANT'nın 105-130. sayılarını biriktirmiş olan okurlarımız, bunları idarehanemize getirdikleri takdirde 20 lira fark vermek suretiyle ANT'nın beşinci cildine sahip olabileceklerdir.

—ANT Abonelerine Büyük Tasarruf

ANT Dergisi, abonelerine büyük bir tasarruf imkânı sağlamaktadır. Piyasada 125 Kuruş'a aldığımız ANT Dergisi'ni abone olduğunuz takdirde 86 Kuruş'a okumanız mümkündür. Zira ANT'nın yüzde 32 indirimli abone tarifi şöyledir: Yıllık 44 Lira, 6 aylık 22 Lira, 3 aylık 11 Lira...

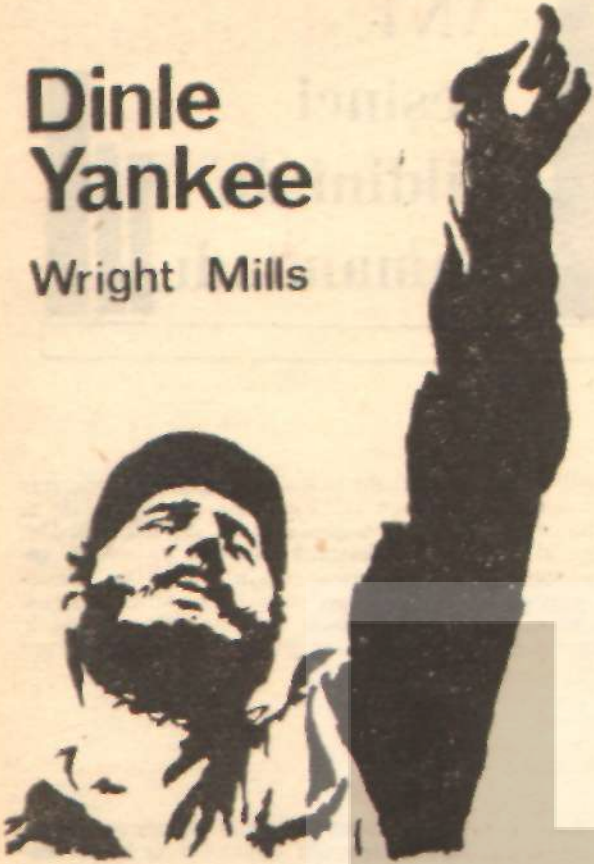
ANT'a abone olursanız, ayrıca, ANT YAYINLARI'nın bütün kitaplarını yüzde 20 indirimle satın almak imkanına sahip olursunuz. Bunun için ANT YAYINLARI'na bizzat gelmeleri, yada istedikleri kitapların yüzde 20 indirimli ücretlerini «ANT Dergisi - P.K. 934 - Sirkeci - İSTANBUL» adresine posta havalesiyle göndermeleri kâfidir. Havale kaidimuz arkasına adres, abone numarası ve istenilen kitapların okunaklı listesi de yazılmalıdır.

Böylece, ANT'a yıllık abone olan bir okurumuz dergiden ve bugüne kadar yayınlanmış olan kitaplarımızla (özellikle bir yıl içinde) yayınlanacak olan kitaplarımızın hepsinde toplam olarak 100 Lira civarında tasarruf sağlamış olacaktır.

ANT YAYINLARI'nın dergimiz aboneleri için indirimli fiyatları şöyledir: İnce Memet (birinci cilt) 12 Lira, İnce Memet (ikinci cilt) 12 Lira, Milli Kurtuluş Cephesi 4 Lira, Düzenin Yabancılaşması 6 Lira, Anarşizm 4 Lira, Roman Gibi 12 Lira, Siyah İktidar 6 Lira, Yaşamın 4 Lira, Nazım Hikmet'in Potemikleri 6 Lira, Sabahattin Ali Dosyası 6 Lira, Gerilla Nedir 4 Lira, Savaş Anıları 8 Lira, Üç Anadolu Efsanesi 8 Lira, Ortadınak 12 Lira, Ver Demir Göb Bakır 12 Lira, Önce Otu 12 Lira, Çizgili Dünya 4 Lira, Türkiye'de Herici Akımlar 12 Lira, Dinle Yankee 8 Lira.

Dinle Yankee

Wright Mills

Amerikalı bilimadamı Wright Mills'in Küba'da yaptığı uzun incelemelerden sonra bir Küba devrimcisinin ağzından Yankee'ye mektuplar şeklinde kaleme aldığı DİNLE YANKEE, sadece Küba'nın değil, tüm aç uluslar blokunun öfkeli sesini dile getirmekte ve Amerikan emperyalizmine en kahredici şamarı vurmaktadır. İnci Özgüden ve Doğan Özgüden'in türkçeleştirdiği bu eserin sonunda, Fidel Castro'nun başarılar Moncada Baskını'ndan sonra mahkemede yaptığı ünlü savunması, «TARİH BENİ BERAAT ETTİRECEKTİR» ve Leo Huberman'ın geçen yıl yaptığı «SOSYALİST KÜBA» incelemesi de yer almaktadır. Lüks krome ofset baskılı kapak içinde 368 sayfa. 10 Lıradır.

Ant'ın Öteki Kitapları

- TÜRKİYE'DE İLERİCİ AKIMLAR Yıldız Sertel, 15 Lira.
- ÇİZGİLİ DÜNYA Ferruh Doğan, 5 Lira
- İNCE MEMED I (9. Baskı) Yaşar Kemal, 15 Lira
- İNCE MEMED II (2. Baskı çıkıyor) 15 Lira
- MİLLİ KURTULUŞ CEPHESİ Douglas Bravo, 5 Lira
- DÜZENİN YABANCILAŞMASI İdris Küçükömer, 7,5 Lira
- ANARŞİZM Duclos - Cohn Bendit, 7,5 Lira
- ROMAN GİBİ Sabiha Sertel 15 Lira
- SIYAH İKTİDAR Stokely Carmichael, 7,5 Lira
- YAŞANTIM Yevtuçenko, 5 Lira
- NAZIM HİKMETİN POLEMİKLERİ Kemal Süller, 7,5 Lira
- SABAHATTİN ALİ DOSYASI Kemal Süller, 7,5 Lira
- GERİLLA NEDİR Alberto Bayo, 5 Lira
- SAVAŞ ANILARI (2. Baskı) Che Guevara, 10 Lira
- ÜÇ ANADOLU EFSANESİ Yaşar Kemal, 10 Lira
- ORTADİREK Yaşar Kemal, 15 Lira
- YER DEMİR GÖK BAKIR (Tükendi) Yaşar Kemal, 15 Lira
- ÖLMEZ OTU (Tükendi) Yaşar Kemal, 15 Lira
- MARKSİZMİN TEMEL KİTABI (Toplatıldı) Emile, Burns, 5 Lira
- GERİLLA GÜNLÜĞÜ (Toplatıldı) Che Guevara, 10 Lira.

Genel Dağıtım: ANT YAYINLARI, P. K. 701 — İstanbul
İstanbul Dağıtım: GE-DA
Ankara Dağıtım: Aydın Kitabevi
Ege Dağıtım: DATİC

Devrimciler Halka nasıl ulaşacak

Jak ŞALOM

Birleşmiş Milletler'in savunmalarını üzerine aldığı bütün özgürlükler haberleşme özgürlüğüne göre değerlendirilir. (...) Haberleşme özgürlüğünün var olması için halka ulaşabilen çeşitli haber ve yorum kaynaklarına varlığı gereklidir.

Haberleşme özgürlüğü, temel özgürlüklerden birini oluşturur ve diğer özgürlüklerin korunmasında vazgeçilmez bir öğedir.

T. O. Anayasasının ilgili maddesi.

B. M. Konferansı, 1948

B. M. Genel kurulu, 1949

1968 yılının mayıs ayında fransız toplumu son otuz yılın en önemli, en yapıtıcı sarsıntısını geçirdi. Olanaklar oranında izleyebildiğimiz bu olaylar sonucunda yapılan seçimlerde, üç haftaya yakın bir süreyle Fransa'nın ekonomik ve toplumsal hayatının akışını durdurabilecek denli güçlü bir kitlenin direnmesine rağmen, halkın çoğunluğunun oylarıyla, yine sağcı bir hükümet iş başına getirildi. Statükocu sınıfın bu zaferi aynı zamanda kentsoylu toplumun devrimden korkusunu açığa vurmak bakımından özel bir önem taşır. Öyle bir toplum ki, ne olduğu ile değil, sahip olduğu şeylerle tanımlanabilir. Bu toplum, bir devrim - provası'ndan öylesine korkmuştur ki, özbenliği değiştirilmedikçe toplum hayatına katılma demek olan oy'una her keresinde sağ'a vermemekten alıkoşuluyordu. Bu toplum, devrimci kültür'den yoksun olduğu içindir ki, devrimci olan her üstyapısal hareketi geri çevirecektir. Nedir devrimci kültür? Burada halk ve halka ulaşma sorunu çıkar ortaya. Teknolojik açıdan mükemmel bir haberleşme ağına sahip Fransa, aynı mükemmellikte bir devrimci kültüre sahip değildir. Milyonlarca işçi ve genç, devrim derken, devrimin yalnızca bir kadro değişikliği olmadığını, altıyapısal desteğini kazanmadan, istim arkadaşan geislin türünden bir anıya-yıla hareket etmenin devrim başarıya ulaştırırmaya yetmediğini, bir hayli kayıp vererek anlamışlardır. Ve Fransa'nın üniformalı devrimci kültür'ün etkisiyle değiştirilmedikçe, kentsoylu bir toplumda devrimin başarıya ulaşamayacağı bir kez daha anlaşılmıştır.

Az gelişmiş Türkiye'de durumun değiştiği olmasın doğal bir sonuçtur. Az gelişmişliğin çeşitli yönleri vardır. Ekonomik az gelişmişliğin yanında toplumsal ve kültürel az gelişmişlik de aynı zamanda kavranabilir olarak incelenmelidirler. Konunun gereği olarak burada kültürel sorun tartışılacaktır.

Türkiye'de kültür adı verilen şey, halk kültürü adı verilerek istenen şey, hemen bütün haberleşme araçlarının yanlış yolda kullanılmalarıyla, aşagılık bir uyutma aracı, bir afyon haline getirilmiştir. Haberleşme araçları derken, bu kavram en geniş anlamıyla, yani, sesli yayın araçları, gazete, kitap, dergi gibi, yazılı haber araçlarının sonsal ürünleri, eğitim ve haberleşmenin ham maddesi baskı kağıdı, matbaa gereçleri, filmler ve filmlerin hazırlanmasında kullanılan ham maddeler, fotoğraf ve profeksiyon aygıtları, radyo ve televiz-

yon gereçleri (alıcı, yedek parça, verici vb.), sesli kayıt araçları, bilimsel gereçler, maket, harita, tablo ve diğer eğitim araçları olarak anladığımızı belirtelim. Bütün bu araçlar, ekonomik yönden sömürücü bir azınlık yararına, siyasal yönden (ekonomik yönün olağan bir sonucu olarak) yönetici güçler yararına ve kültürel yönden, bütün bunların bir gün değişebilmesini sağlayacak biçimde çabılaşmışlardır. Türkiye'de. Düşünce özgürlüğünün somut bir biçimde gerçekleşmesi, kısaca ürün vermesi için az gelişmiş bir toplumda haberleşme özgürlüğünün yalnız kağıt üzerinde değil, öncelikle bir veri olarak ve toplum yararına çalışması gereklidir. «Bağımsız ulus» kavramı, düşünce özgürlüğünün beraberinde getirdiği bir kavramdır. Her ikisinin de kaynakları birdir. Bağımsız ulusların doğu yarımküresinde geç ortaya çıkmaları, özgür düşüncenin, yani haberleşme özgürlüğünün, önlenerek ya da teknolojik az gelişmişliğin sonucu olarak geç ortaya çıkmasının işlevidir. Düşünce özgürlüğü tek yanlı çalışan bir mekanizma olup çıkınca, öteki yan çalıştırma kabul için her yolun meşruluğu kabul edilmek gerekecektir. Türkiye'de son derece zengin kaynaklara sahip halk kültürü, devrimci bir silkinin gereksinimini duymaktadır. Bu silkinin, haberleşme araçlarının bugünkü kuratılıp, toplum yararına kullanılacakları duruma getirilince gerçekleşecektir. Kentsoylu bir toplum olmayan Türk toplumunun yapısı devrimci silkinin uyandıracağı kültürün etkisinde devrimi kabul etmeye hazır olacaktır. Geçmiş deneyler göstermiştir ki, altıyapısal değişiklikleri gerçekleştirmeye uygun bir ortam yaratılmadan yapılan kadro değişiklikleri, yüzeysel çözüm yolları getirmekten bile uzaktır.

Türkiye, devrim Fransa'dan çok daha yakındır bugün.

BİR düzenli aşmanın ilk şartı ona yabancılaştırma. İçinde yaşadığı kentsoylu kesimden kopmamış bir tek gerçek sanatçı gösterilebilir bugün Türkiye'de. Sanat'ın ne anlaşıldığını açıklayalım. Az gelişmiş toplumlarda sanat, belli bir amaca ulaşmak için bir araçtan başka bir şey değildir. Bu niteliği, az gelişmiş toplumların yapısından ileri gelir. Geçerliliği, bütünü içindeki çatışmada sınırlar arasında glib bir araç olup olmamasıyla orantılıdır. Sınıf çatışmasında sanat, siyasal bir araçtır. Bir propaganda, bir eğitim aracıdır.

Gerçek sanat, doğalcılığı aşar. Doğalcılık, olguları saptamakla yetinir, onları açığa çıkarır yalnızca. Ancak, doğalcılık devrimci değildir. Burada sözlü edilen sanat, dar anlamıyla sanatı aşar, günlük hayata katılır ve «politika yapar». Her türlü sanatsal kaygı yerini devrimci hedeflere en kısa yoldan ulaştıracak çabalara bırakır. Bu sanatın biçimi somuttur. Diyeceliğini, dolaysız söyler. Romantik, gerçeküstü ya da bunlara benzer bütün biçimleri geri iter. Bu biçimler ki, kentsoylu sanatının kişisel ve anarşik istemlerinden ortaya çıkmışlardır. Her türlü biçim tartışmasında, halkın yarattığı tutulan devrimci sanatta ilk adım kapitalist geleneklerden kopmakla atılır; ikinci adımdaysa siyasal açıdan kararsız ya da bilgisiz aydınlar doğru kesif bir eğitim kampanyasına girilir. Sarımsak politikanın bireşimi (sentez) ortaya gerçek sorumluluğu kabul etmek, bütün araçların (demek oluyor ki sanatın da) en yüksek insanlık amaçlarına hizmet ettiklerini göstermektedir. Aslında, siyasal propagandanın etkisi, inandırıcılığı, sanattaki biçim mükemmeliğe ulaşma kazandır. Bu anlayışı benimseyen sanatçı kültürel az gelişmişliği aşmaya çalışır. Bu yolda kaçınılmaz bir zorunluluk olan yabancılaştırma evresi, bugün ta-

Ünlü Macar Filozofu
GYÖRGY LUKACS'ın
dilimizde ilk kitabı :

Çağdaş
Gerçekliğin
Anlamı

Türkçesi :
Cevat ÇAPAN
PAYEL YAYINEVİ
PK. 389 - İSTANBUL
Ant Der : 626

Üzerinde en çok durulan
ve son yıllarda çok tartışılan
ünli «YABANCILAŞMA» konusunun incele-
lendiği eser:

Karl Marx
1844 El Yazmaları

Türkçesi :
Murat BELGE
PAYEL YAYINEVİ •
PK. 389 - İSTANBUL
Ant Der : 627

TÖS büyük kongresi toplanırken...

TÖS'ün bu yılki genel kurul toplantısı 7 Temmuz'da Kayseri'de başlayacaktır. 500'e yakın olan (kent ve ilçelerdeki) TÖS şubelerinden seçilen delegeler bu kongreye katılacak ve yeni TÖS yönetimine gelecek kişileri seçeceklerdir. Bu genel kurul toplantısına katılan sayın delegelerin sorumlulukları oldukça ağırdır.

Gerçekte devrimcilik açısından TÖS'ün ne denli bir örgüt olduğunu ve devrimci eylem içinde nasıl bir yol (strateji) izlemesi gerektiğini bilmek durumundadırlar ve ben şahsen gençlikle bildiklerine inanmak istiyorum.

Bugün ülkemizde ikinci milli kurtuluş savaşı verilmektedir. Halkımıza 20. yüzyılda ortaçağ hayatını yasatan aşağılık bir düzen hüküm sürmektedir. Bu düzeni sürdüren, emperyalizmin uşağı bir avuç soysuz takımdır. Bu takım kendi çıkarları için ne gerekiyorsa onu yapmaktadır. Amerika'yı üsüyle, tesisleriyle, bankalarıyla, 6. filosuyla, barış gönüllüleriyle içimize sokan bu takımdır. İrticayı körükleyip «kanlı pazarlar» yaratarak kardeşi kardeşe öldürten bu takımdır. Halkımızı dinsel ninnilerle uyutup, tütününü, pamuğunu, madenlerini, petrolünü dış ortaklarıyla birlik olup sömüren bu takımdır. Bu takımdır Gölüce ve Atalan köylülerini jandarma dipçisi ile inüten. Bu takımın ihaneti, Türk halkına yaptıkları kötülük saymakla bitmez...

İşte Türkiye'nin ortamı... Bu gölge son vermek için başlamıştır ikinci milli kurtuluş savaşı. Devrimcilerin görevi de bu çizgide somutlaşmaktadır. Nasıl başarıya ulaşacak ikinci milli kurtuluş savaşı? Devrimci örgütlerin bunda payı ne olacaktır?

Devrimci örgütler, tek tek kişilerin başarmayacağı eylemleri başarmak, sürüp giden bozuk ekonomik düzenin halk yararına değişiminde etkin olmak için kurulmuş örgütlerdir. Kimi sarı örgütler de bu görüşün karşısında olup mevcut düzenin sürdürülmesinde çaba gösterirler. Bunlar olacaktır. Ama bir gün ihanetlerinin cezasını da çekeceklerdir elbet.

TÖS Türkiye'deki devrimci yan örgütlerin en büyüklerinden biridir. Üye sayısı 60 bini aşkındır bugün. Bu üyelerin tamamı da eğitim ala-

mında çalışmakta, halkla içiçe bulunmaktadır. Üstelik te halktan gelme kişilerdir.

«Sendika sınıf savaşının bir aracıdır» bilinciyle eylem gösterip bu düzenin tezelden el değiştirip, halk yararına dönüşmesinde çaba göstermelidirler. Ne var ki, bu bilinci TÖS üyesi tüm öğretmenlerden beklemek yanlıdır olur. Maalesef daha bugün çoğu öğretmen sınıf bilincine sahip değildir. Bu yüzden de devrimci sayılmamak gerekir. Bu gerçeği söylemekle öğretmenleri suçlamak istemiyorum. Çünkü öğretmenler de bugünkü bozuk düzenin bozuk eğitim sisteminden geçme kişilerdir. Suçlanacak olan, bu gerçeği bugüne değin görmezlikten gelen, soyut bir kavga-cılığın ötesine geçemeyen tepedeki TÖS yöneticileridir. Tabandaki büyük gücü sınıf bilinciyle eğitime yoluna gitmemiştir. 4-8 Eylül 1968'de toplanan «Devrimci Eğitim Şurası»nda saptanan «Devrim için eğitim» ilkesi unutulmuş gitmiştir nedense. Direnme toplantıları fiyasko ile sonuçlanmış, daha etkin bir şekilde sürdürülmek istenmemiştir. İşveren bakanlık karşısında «Demokratik baskı aracı» olmak yerine, yakınma e-debiyatıyla işler geçitirilmmiştir. Bakanların değişmesini başarı sanmış, Danıştay kararlarıyla teselli duyulmuştur.

Danıştay, anayasanın gereklerini yerine getiren, saygı değer bir yargı organıdır. Haksız fiiller karşısında yalnız öğretmenleri değil, tüm vatandaşları korumaktadır.

TÖS'ün yönetimini elinde tutan kişiler, tabandaki öğretmeni eğiterek sınıf bilincini vermek, onları İkinci Milli Kurtuluş savaşının devrimci kadrosu haline getirmek yerine, birbirinin gurtlağına sarılmayı yeğ tutmuşlardır. Bu tutum dolaylı olarak şubeleri de geniş ölçüde etkilemiştir. Ayrıca genel merkezin çok ilerisinde olan şubelerin eylemleri engellenmiştir. Hoşlarına gitmeyen kadrolar, tam seçim ortamlarında küçük oyunlarla düşürülmüş, yerine daha tutucu kadroların getirilmesi sağlanmıştır. Bunun örnekleri ortadadır.

Kuruluş günlerinin devrimci heyecanını yitiren TÖS ve TÖS yöneticileri «TÖS DEVRİMCİ DAYANIŞMA BİLDİRİSİ» ile uyarlılmışlardır.

«Tös Devrimci Dayanışma Bildirisi» gerçekten TÖS'ün temel felsefesini içermektedir. Yazılı bir eleştiri anlamında olan bu tutarlı bildiriden yararlanmak, altına imzayı basmak yerine karşı çıkmıştır. Tepedeki TÖS yöneticileri bu karşı çıkmayı o derece ileri götürmüşlerdir ki, TÖS'ün yayın organı olan «TÖS GAZETESİ»nde, TÖS'ün genel sekreteri, bu bildirinin altına imza ko-yanları «Amerikan uşaklığı» ile suçlamıştır. Bu suçlama yazısını 5 Mart 1969 tarihli TÖS Gazetesi'nde okumak mümkün. Aşağılık ve tutarsız olan bu yazıyı, genel sekreter olacak kişinin yazdığına inanmıyorum, bu yazı ona yazdırılmıştır. Dedimin tersi olsaydı, o yakışsız yazıyı yazan adam bugüne dek TÖS çatısı altından uzaklaşmıştı.

TÖS Devrimci Dayanışma Bildirisi'nin altına imzalarını koyan kişiler devrimcilerden ödün vermeyen kişilerdir, «tebegir sorunu» diye kütürsüden bağuran kişilerden değildir. Öğretmen sorunlarının yurt sorunlarına, yurt sorunlarının da dünya sorunlarına bağlı olduğunu bilen ve savunan kişilerdir. TÖS Devrimci Dayanışma Bildirisi'nin de içerdigi budur.

Soyut kavgacılık yerine devrimci eylem... Tabandaki büyük gücü sınıf bilinci ile eğitme...

İkinci Milli Kurtuluş savaşında etkin rol oynamama...

Tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye'yi yaratma... Özlem ve ilkeleridir TÖS Devrimci Dayanışma Bildirisinde saptananlar. Buna karşı çıkmak ne devrimcilikle, ne de TÖS eylemiyle bağdaşır.

Kasıtlı olarak geri bırakılmış bir ülkenin öğretmenleriyiz. Görevimiz ağır ve büyüktür. TÖS çatısı altında toplanmış büyük bir güçüz. Bu gücümüzü İkinci Milli Kurtuluş Savaşı heyecanıyla göstermek, tümümüzün namus borcumuzdur. Halkımızın bu sömürü düzeninden kurtulmak için yaşamak için ne gerekiyorsa onu yapmak zorundayız. Yoksa ne tarih, ne de içinden geldiğiniz çarıkli halkımız bizi affetmeyecektir.

İbrahim OSMANOĞLU

mamlanmış gibidir Türkiye'de. Şimdi, birinci döneme, bulgu ve sezgi dönemine girmek olanaklıdır artık.

1965 genel nüfus sayımına göre köylerde yaşayan Türk halkının sayısı, genel nüfusun % 61,38 ini oluşturmaktadır. Bu %61,38 içinde bulunan her yurttaş, görsel ve işitsel araçlar yardımıyla bilgi edinir. Unesco'nun yaptığı araştırmalara göre, bugünkü dünya nüfusunun % 70'e yakın bir kısmı, ülkelerinde ve yabancı ülkelerde cereyan eden olayları izleyebilecek temel araçlardan bile yoksundur. Bu oran, halkın çoğunluğunun köy ve kasabalarda yaşadığı az gelişmiş ülkelerde ve Türkiye'de de, haberlerin ülke içinde halkın yararına ve etkili bir biçimde yayılma oranı göz önüne alındığında daha da yüksek rakamlara ulaşır. Brezilya'da yapılan bir ankete göre, nüfusun ancak % 5 i, bütün dünyayı saran bir olay olan Küba devrimi hakkında doğru bilgilere sahiptir. Toplum yapısı hemen aynı olan Türkiye'de durum bundan farklı değildir. Varolan düzende kendisine haber ulaşabilen her yurttaş bu bozuk ha-

berleşme dizgesi tarafından kullandırılır.

Haber araçlarının az gelişmiş ülkelerdeki yetersiz durumunu belirtmiştik. Buna rağmen etkileycilik nitelikleri - bu araçlar halkın yararına kullanıldıkları zaman asıl korkulacak olan da budur - çok yüksektir. Bir başka az gelişmiş ülkede, B.A.C.'de yapılan bir araştırmadan örnek verelim.

Bu ülkedeki köylü nüfus'a seçime plebisit arasındaki fark sorulmuş ve şu sonuçlar alınmıştır.

Gazete okuyan köylüler Doğru % 13,9 Yanlış % 27,7 Gazete okumayanlar Doğru % 4,6 Yanlış % 53,8 Radyo dinleyicisi köylüler Doğru % 15,5 Yanlış % 60,0 Radyo dinlemeyenler Doğru % 3,0 Yanlış % 21,5

Birleşik Arap Cumhuriyeti'nde yapılan bir ankette de, doğru cevapları verenler arasında gazete okuyan köylülerin sayısı, okumayanlardan dört kere fazladır. Doğru cevap veren radyo dinleyicilerinin sayısı ise radyo dinlemeyenlerden 5 kere fazladır. Doğru cevaplarla yanlış cevaplar arasındaki oran 1-

se haber araçlarının etkileyciliğini daha belirgin bir biçimde ortaya koymaktadır. Gazete okuyanlarda doğru cevapların, yanlış cevaplara oranı yalnızca 1/2 iken, okumayanlar arasında bu oran 1/12 dir. Radyo dinleyenlerde doğru cevapların, yanlış cevaplara oranı 1/4 iken, radyo dinlemeyenlerde aynı oran 1/7 dir.

Görüldüğü ki haber araçları, ne denli dar ölçüde kullanırlarsa kullanılsınlar, etki güçleri son derece yüksektir. Kuşkusuz, bu güç az gelişmiş ülkelerde yönetici azınlık tarafından halkın yararına kullanılacak değildir, genellikle, Türkiye'de bugünkü durumu yansıtan bu gerçek, devrimci kültürü yatacakları, haberleşme araçlarına ne denli önem vermeleri gerektiğini hatırlatmak bakımından belki bir katkıda bulunur.

— Devam Edecek —

Doç. Dr. Murat Sarıca
Anayasayı Niçin
Savunmalıyız?

4 Lira

EMEL YAYINEVİ
İstanbul

Ant Der: 622

ŞİİRİMİZDE
OGRETMEN

1 ve 11. 500'er krg.
III. Öğretmenlikle ilgili
görevlerini bekler.

P. K. 6 UŞAK

Ant Der: 625

EMEK

5. Sayısı Çıktı

KU SAYIDA:

Devrimci Hareketler, Devrim ve Parti (Sadun AREN)
Sendikacılar Kavgası (Şaban ERİK)
Bürokrasi Sınıf mıdır? (Behice BORAN)
Devlet, Devrim ve LENİN (Kenan SOMER)
Milli Demokratik Devrim Fetihizmi -son- (Mehmet SELİK)
Komünist Partiler Konferansı (Cem EROĞUL)
Kuyuya Atılan Taş -Muzaffer Erdosta Cevap-
(Korhan FİŞEK)

Marxist İnkeleri Nerede Bulacağız? (L. Ahtasar)

Ant Der: 623

BASIN
ILAN
KURUMU

yurt içinde
ve dışında
etkili
ve ısrarsız
reklam
ve tanıtma

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır. Eski ve program hazırlanır. Objektif tavsiyelerde bulunulur. Tespit edilen programlar 15 gün içinde yürürlüğe.

Cağaloğlu, Kerkapı Cad. no 1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

Kanlı Maç'tan lotaryacı gazeteler de sorumludur

«Yavuz Hırsız Ev Sahibini Bastırır» diye bir söz vardır. Bu söz, herhalde tam bizim Bâbüâli basınına göre biçilmiş kâftandır.

Geçen yıl Kayseri'de bir maç faciası olmuş, kan gövdeyi götürmüştü... O zaman da gazeteler dramatik manşetler atmışlar, bir dedektif ustahıyla suçluları (!) bulup çıkartmışlar ve yüksekten ifadelerle hesap sormuşlardı.

Geçtiğimiz hafta aynı maç faciası bu defa Kırıkkale'de oynandı. Gerçekte Kırıkkale'de oynanan Tarsus İdmanyurdu - Kırıkkalespor 3. Türkiye Ugi maçının sonuna kadar hiçbir olay çıkmamış, ancak çok iddialı olan ve daha önce oynanması gerekirken olaylar çıkması ihtimali gözününe alınarak bir süre ertelenen maçın 1-1 beraber bitmesinden sonra, ilk takım futbolcuları saha içinde kavga-ya tutuşmuşlardır.

Bu kavga bağlar başlamış, K. kaleye Ankara'dan otobüslerle gönderilen 650 toplum polisi, tıpkı üniversite olaylarında olduğu gibi, bir yandan oyuncuları cop darbeleri ile bayıltırken öte yandan da tabanca çekip havaya ateş etmiştir. Tribünlerdeki binlerce kişi, işte bu vahşet saldıran sonra galeyana gelmiş ve sahadaki toplum polisini taş yağmurlarına tutmuştu. Toplum polisi, saldırıya son vereceği yerde tabancasının namlusunu tribünlerdeki halkın üzerine çevirmiş ve gelişigüzel ateş etmeye başlamıştır. Bu ilk ateş sırasında tabanca kurşunları ile birkaç kişinin yaralanması tribünleri iyice karıştırmıştır. Halkın tel örgüleri çigneyerek sahaya girmesi üzerine çatışma tam anlamıyla bir meydan muharebesi hâlini almış, herbiri 25'er mermi taşıyan 650 toplum polisi bütün mermilerini halkın üzerine boğaltmıştır. Bu arada silah taşıyan halktan bazı kişiler de silahlarını çekmişlerdir.

Toplum polisinin kurşunlarıyla üç kişi öldükten ve yüzden fazla kişi yaralandıktan sonra olay yerine 61. Piyade Alayından askeri birlikler gelmesi üzerine, birçoğu yaralanan toplum polisleri, askeri birliklerin bulunduğu saha içine güçlüklerle kaçarak kendilerini kurtarabilmislerdir.

Janfırlarına göre, iktidarı suç-

Sıcak kimin beynine vurmuş ola?

Yolcu uçaklarına saldırarak sabotaj ve terör yapmak artık klasikleşti. Harcâlem, afe'ade, her yerde olağan sayılan bir yıldırma usulü halini aldı.

Uçak komiteciliği devri- deyiz. Küba'nın sakallı serserileri Florida'dan kalkın Ameri- kan yolcu uçaklarına mu- sallattılar.

Şimdi sahnede yeni bir komando - gangster grubu belirmiş bulunuyor: Eritre kurtuluş cephesi. Yardımcı- ları da şunlar: Pakistan, Kü- veyt, Suriye, Saudi Arabiya ve... Kırmızı Çin!

Bu yardımcıları aynı ke- defe nasıl bir müsterek ek- kar yönlendirebilir? Kimbilir? ...Ama Allah bilir, belki de bu yazın şiddetli sıcakları beynilerine vurmuş ola!

NİZAMETTİN NAZİF
(Y. İstanbul - 26.6.1969)

layanlar, polisi suçlayanlar. Bodrum Terbiyesi Genel Müdür- lüğünü suçlayanlar, Futbol Fe- derasyonu'nu suçlayanlar tü- men tümen... Bu arada olay- larda ekonömist parmağı arı- yan Tekin Erer gibi akhevveler de yok değil!

Tabii Bâbüâli'de köşebaşarını tutmuş toplumcu yazarlarımız da, güphesiz en doğru ve sağ- lam bir biçimde kanlı olayı yar- gıya bağyorlar.

Ne var ki, bütün bu suçlama fırtınası içerisinde bir kalem sahibi de çıkıp, «Yahu bu işte bizim de sorumluluğumuz var!» diyor. Diyemez de...

İki kere ikinin dört ettiği ka- dar açık gerçek: Olaylarda güphesiz spor işlerini yöneten- ler, takımların idarecileri, po- lis, politikacılar, iktidar, hepsi suçludur. Çünkü hepsi de, bo- zuk düzenin temsilcisidirler. Ancak egemen sınıfların elinde ve hizmetinde bulunan Bâbüâli basınının, en az diğerleri kadar bu kanlı olaylardan sorumlu ol- madığını kim iddia edebilir?

Sık sık belirttiğimiz gibi, fut- bol bugün Türkiye'de profesyo-

nel statüsü ile, spor totosu ile bir spor olmaktan çıkmış, bü- yük halk kitlelerini kendi ös- benliklerinden uzaklaştıran, Ro- ma İmparatorluğu'nun son yü- larındaki kanlı gladyatör gös- terileri gibi bir kanlı maceraya sürüklemiştir.

Bugün futbol, demek, para demektir, kumar demektir! Fut- bolcu demek, sporcudan çok, geri bıraktırmış kitlelerin ka- fasında Hollywood yada Yeşil- çam yıldızları gibi bol reklam- la, gazetelerin sansasyonel ha- berleriyle efsaneleştirilmiş bir yaratık demektir.

İnsanlara asgari geçim im- kanlarını dahi sağlamayan dü- zen, batıdan kopya ederek aldı- ğı lotaryacılıkla, spor toto ile büyük kitleleri «havadan mil- yonlar kazanma» hayaline bağlamış, sporda centilimence yarışarak kazanma zevki, ku- mar hırsıyla kirlenmiştir.

Futbolcular artık esir pazar- larında alımp satılan köleler gi- bi bir ticaret konusudur. İşte bu ay yeni transfer ayı başlamak- tadır. Gazetelerin son sayfaları- nı açınız: Her birine 100 bin, 200 bin, 300 bin, 500 bin lira fiyat biçilen 20-22 yaşındaki gençlerin boy boy fotoğrafları! Seyircide para kazanma hırsı, futbolcuda para kazanma hırsı! Kimdir bu hırsı kamçılayan?

«İnönü Albaylar arasına karakedi soktu»

İnönü KARTAL'DA
İnönü'nün gelen CHP Genel Başkanı İsmet Paşa ile birlikte, de- demektedir. İsmet Paşa, İnönü'nün son yıla- rındakı kanlı gladyatör gös- terileri gibi bir kanlı maceraya sürüklemiştir.

Dün eşiyile beraber İstanbul'a gelen İnönü «Bayar'ı özledim ilk işim onunla görüşmek olacak» dedi

«BEN ÇELİM BAKIN HAVA NE KADAR GÜZEL- Lİ» DİYE ESSE YAPAN CHP LİBERİ BOL BOL DE- NİZE ÇİRECEĞİNİ SÖYLELİ.

TÜRKLER SIKKI

İsmet Paşa 1969'un ilk çivilemesini yaptı ve 2 dakika 14 saniye denizde kaldı

daire» lotaryasında karar kıl- mıştır.

Tercüman Gazetesi ise, ev- velce ayda bir kat verirken lo- tarya yarışının hızlanması üze- rine her ay verdiği kat adedini birdenbire 4'e çıkartmıştır.

Son zamanlarda kadrosunda sık sık değişiklik yapan Yeni İstanbul da lotarya yarışına 7 apartıman katıyla birden katıl- mıştır.

Günaydın Gazetesi 7 yazlık daire lotaryasına yaptığı gibi, ge- çen haftadan itibaren hiçbir bankanın vermediği kadar yük- sek nakdi ikramiye koyarak 500 bin lirahik bir yeni lotarya ilan etmiştir.

Milliyet Gazetesi şu sırada lo- tarya yarışından çekilmiştir. Buna karşılık tirajı milyonu vu- ran Hürriyet, büyük bir lotar- ya ile tirajı korumağa çalış- maktadır. Hürriyet, okurlarına her ay özel olarak imal ettirdiği 10 ANADOL otomobili vermek- tedir.

Bu dev lotaryaların yanında Yeni Gazete «bedava yaz tatili», Son Havadis «atraktör ve arsa» lotaryalarıyla durumu idare et- mektedir. Ümmetçi Bugün Ga- zetesi ise lotaryacılığı «kumaş ticaretıyla devam ettirmek- te».

Kâr hırsı peşinde büyük oku- yucu kitlelerinin beynini böyle- sine yıkayan, insanları küçük hesaplarla gartlandırın, devrim- ci atılım imkânlarını küçük çık- arı vâadleriyle ortadan kaldı- ran Bâbüâli basını, bu düzeni sözcüğü olarak, propagandası olarak, savunucusu olarak kanlı olayların başkâna sorumlusudur.

Böyle bir basının, başka suç- lular aramadan, çuvaldız bağ- kasına batırmadan önce iğneyi kendisine saplaması lazımdır!

Şapka hikayesini reddiye!

İşgal, boykot ve polisle çatışma olaylarına karış- ma delikanlı takımları milletlerarası edebiyatta damgasını yemiştir: «Marksis - Leninist» Yal- nız bizim adaletten hük- münü giymemiştir. Danış- tay 12. Dairesi'ne göre i- se emasm gençlik!»

Ankara Tıp Fakültesi bahçesinde işgalci gençle- rin jaykurışları:

— Kahrolsun Amerika!
— NATO'ya paydos!
Reformla bu yaygara- nın ilisiği ne?

Ve Moskova'ya selam...
Ve Mao'ya saygı...

İşte bolşevik ayol. Bol- şevigin boynuz yok ki! FA'İ RİFKİ ATAY
(Dünya - 24.6.1969)

ANTİN NOTU: Atay'ın kafadarı, bolşevik, ekonömist sözli geçti mi ekapiya şapka as- mas derler de başka bir gey demezler. Bakalım, Atay bolşeviklerin boynuzsuz olduğunu a- çık seçik ilan ettikten sonra kafadarı ne buyuracaklar!

YAKİN MERTEBELİK YARIŞI!

Müslümanlar arasında ayrışıklar meydana getiren tiraj yüksek bir gazetesinin dini ve tasavvufi yazılarıyla tanınmış hanım yazarının daha önce yazıları negredilen bir baş- ka gazetede sütununun başında açık baş resmini görmüş olduğum için, kendisinin isla- mın kadınlara mutlak şartı olan örtünmeye riayet etmeyen açık bir hanım olduğunu biliyordum. Fakat, onun, yani yazarında dinî, ahlaki bahislerden, manevi mertebelerden bahseden, imanın ilmi yakın, aynel yakın ve hakken yakın mertebelerini izah edip, kendisinin en yüksek mertbe olan hakken yakın mertbesinde bulunduğunu çok açık ima ile serdeden bu dindar (!) hanım yazarın bu derece küçüleceğine, erkek - kadın karışık plajlarda vücudunu mayo ile çiriltmek teşhir edileceğine asla ihtimal vermez- dim... Ancak okuyucum bu hanım yazarın bir yazısını ek olarak gönderince, onun plajda mayo ile dolastığına katıyetle inandığım gibi, kendisini çıplaklar kampında dahi gör- menin mümkün olduğunu düşündüm.

ŞÖLE YÜKSEL ŞENLER
(Bugün - 26.6.1969)